

Hz. YUNUS EMRE Şiirleri

Semazen.NET
SEMÂ SAFÂ, CÂNA ŞİFÂ
RÛHA GİDÂDIR

Yâ Hazret-i Mevlânâ
Hâkk Dost

Mutriban.com
Ey mutribân, ey mutribân
savt ez nevâ âverde'em...

KARA TOPRAĞIN ALTINDA

Teferrüç eyleyü vardım, sabahın sinleri gördüm
Karışmış kara toprağa, şu nazik tenleri gördüm

Çürümüş, toprak olmuş ten, sin içinde yatar pinhan
Boşanmış damariakmış kan, batmış kefenleri gördüm

Yıkılmış sinleri dolmuş, evleri belirsiz olmuş
Kamu endişeden kalmış, ne düşvar halleri gördüm

Yaylalar yaylamaz olmuş, kışlalar kışlamaz olmuş
Bar tutmuş, söylemez olmuş, ağızda dilleri gördüm

Kimisi zevk ü işrette, kimi saz ü beşarette
Kimi bela vü mihnette, dün olmuş günleri gördüm

Soğulmuş şol kara gözler, belirsiz olmuş ay yüzler
Kara toprağın altında, gül deren elleri gördüm

Kimisi boynunu eğmiş, tenini toprağa salmış
Anasına küsüp gitmiş, boynun buranları gördüm

Kimi zari kılıp ağlar, zebaniler canın dağlar
Tutuşmuş sinleri oda, çıkan tütünleri gördüm

Yunus bunu kanda gördü, gelip bize haber verdi
Aklım vardı, bilim şaştı;nitekim şunları gördüm

HEY BENİM ÖMRÜM KUŞU

Hey benim ömrüm kuşu, kande varasın bir gün
Ecel arayı görür, ele giresin bir gün

Gele göğsüne kona, tenin tutuşa yana
Bir kadeh şerbet suna, içe kanasın bir gün

Görmeğe gelenleri, hal hatır soranları
Sevgili yarenleri, görmez olasın bir gün

Yarenlerin geleler, seni tacilleyeler
Soyalar donlarını, uryan olasın bir gün

Tap tımar eyle tene, yarar eyle bu cana
Şol yılana çiyana, nasip olasın bir gün

Münkerle Nekir gele, gele karşında dura
Dilince sual sora, cevap veresin bir gün

Aşık Yunus nidesin, acep kanda gidesin
Erenler meclisine, girmez olasın bir gün

ACEP N'OLA BENİM HALİM

Bir korku düştü canıma, acep n'ola benim halim
Derman olmaz ise bana, acep n'ola benim halim

Canım tenimden üzüle, gitmek yararı düzüle
Bu suret nakşı bozula, acep n'ola benim halim

Dünya donların soyucak, yuyucu tenim yuyucak
İletip kabre koyucak, acep n'ola benim halim

Eller gidip ben kalıcak, sinde yalnız olucak
Münkerle Nekir gelicek, acep n'ola benim halim

Ne ayak tuta, ne elim, ne aklım kala, ne bilim
Cevap vermez ise dilim, acep n'ola benim halim

Mezardan duru gelicek, hak terazi kurulacak
Amelimiz görülecek, acep n'ola benim halim

Miskin Yunus eydür sözü, kan yaş ile dolu gözü
Dergahına tutar yüzü, acep n'ola benim halim

BİR DEM GELİR

Hak bir gönül verdi bana, ha! demeden hayran olur
Bir dem gelir şadan olur, bir dem gelir giryan olur

Bir dem sanasın kış gibi, şol zemheri olmuş gibi
Bir dem beşaretten doğar, hoş bağ ile büstan olur

Bir dem gelir söyleyemez, bir sözü şerh eyleyemez
Bir dem dilinden dür döker, dertililere derman olur

Bir dem div olur ya peri, viraneler olur yeri
Bir dem uçar Belkıs ile, sultan-ı ins ü can olur

Bir dem varır meşicdlere, yüz sürer anda yerlere
Bir dem varır deyre girer, İncil okur ruhban olur

Bir dem gelir İsa gibi, ölmüşleri diri kılur
Bir dem girer kibr evine, Fir'avn ile Haman olur

Bir dem döner Cebraile, rahmet saçar her mahfile
Bir dem gelir gümrah olur, miskin Yunus hayran olur

NE SÖYLERLER, NE BİR HABER VERİRLER

Yalancı dünyaya konup göçenler
Ne söylerler, ne bir haber verirler
Üzerinde, türlü otlar bitenler
Ne söylerler, ne bir haber verirler

Kimisinin üstünde biter otlar
Kiminin başında sıra serviler
Kimi masum, kimi güzel yiğitler
Ne söylerler, ne bir haber verirler

Toprağa gark olmuş nazik tenleri
Söylemeden kalmış, tatlı dilleri
Gelin, duadan unutman bunları
Ne söylerler, ne bir haber verirler

Yunus der ki, gör takdirin işleri
Dökülmüştür kirpikleri kaşları
Başları ucunda hece taşları
Ne söylerler, ne bir haber verirler

AŞIMA ZEHR-İ KATİL KATMIŞIM BEN

Bu ömrüm yok yere harc etmişim ben
Canım gör nice oda atmışım ben

Kimse kimesneye etmemiş ola
Anı kim kendime ben etmişim ben

Amelim rahtını, derdim götürdüm
Kamu assım, ziyana satmışım ben

Cihanda bir sınık saksıdan ötrü
Güherlerim ziyana satmışım ben

Amelim her ne ki varsa riyadır
Acep ihlası ne unutmuşum ben

Giceye eresini kimse bilmez
Tul-i emel başın uzatmışım ben

Dügeli ömrümü, harcına sürdüm
Ziyandan bellidir, ne utmuşum ben

Aguya bal deyu parmak uzattım
Aşıma zehr-i katil katmışım ben

Biçare Yunus'un çoktur günahı
Hakkın dergahına yüz tutmuşum ben

AYRUK GERİ GELMEYESİN

Yok yere geçirdim günü, ah nideyim ömrüm seni
Geldin geçtin bilmedim, ah nideyim ömrüm seni

Seni bahaya almadım, anın çün kadrin bilmedim
Sana vefadar olmadım, ah nideyim ömrüm seni

Ömrüm ipi üzöleser, suret nakşı bozulasar
Hayrım şerrim yazılasar, ah nideyim ömrüm seni

Ayruk geri gelmeyesin, gelip beni bulmayasın
Bu devranı sürmeyesin, ah nideyim ömrüm seni

İşte koyup gidisersin, beni garip edisersin
Kara yere girisersin, ah nideyim ömrüm seni

Hani seninle olduğum, şad olubeni güldüğüm
Ya son ucu yad olduğum, ah nideyim ömrüm seni

Miskin Yunus gidisersin, acep sefer edisersin
Ettiklerin bulusarsın, ah nideyim ömrüm seni

ELİF'TEN BE'Yİ BİLMEYEN

Vaktinize hazır olun, ecel vardır, gelir bir gün
Emanettir kuşça canın, , issi vardır, alır bir gün

Nice bin kere kaçarsan, yedi deryalar geçersen
Pervaz uruben uçarsan, ecel seni bulur bir gün

İşbu meclise gelmeyen, anup nasihat almayan
Elif'ten be'yi bilmeyen, okur kişi olur bir gün

Tutmaz olur tutan eller, çürür şol söyleyen diller
Sevip kazandığın mallar, varislere kalır bir gün

Yunus Emre'm bunu söyler, aşkın deryasını boylar
Şol yüce köşkler, saraylar, viran olur kalır bir gün

GÜNDÜZLERİ OLMUŞ GECE

Yer yüzünde gezer idim, uğradım milketler yatır
Kimi ulu, kimi kiçi, key kuşağı berkler yatır

Kimi yiğit, kimi koca, gündüzleri olmuş gece,
Kimi derviş, kimi hoca, mümin muhakkikler yatır

Doğru varırdı yolları, kalem tutardı elleri
Bülbüle benzer dilleri, danışment alimler yatır

Ulu, kiçi ağlamışlar, server yiğitler komuşlar
Baş ucunda yay asmışlar, dökülübün oklar yatır

Atalarının izi tozlu, enginleri dürlü donlu
Hüküm eder ay ü güne, şol usullü beyler yatır

Elleri dürür kınalı, hem karavaşlu dayelu
Karga gibi kara saçlı, gül yüzlü hatunlar yatır

Uşacıklar, oğlancıklar, oynar güler bülbül gibi
Ayrılmışlar;anaları, sinlerini bekler yatır

El bağlamışlar kamusu, hak Çalaptandır umusu
Düğürlü kızdır kimisi, alınmadık haklar yatır

Yunus bilmez kendi halin, Hak Çalap söyletir dilin
Bir nicesi yeni gelin, ak değirmi yüzler yatır

GELEN GEÇER, KONAN GÖÇER

Bu dünya kimseye kalmaz, anadur ölümün zinhar
Kaçan kimse gider gelmez, anadur ölümün zinhar

Gelen geçer, konan göçer, nasip oldukça yer içer
Ecel ömre kefen biçer, anadur ölümün zinhar

Üstüne çün çöker dağlar, ecel gelir dilin bağlar
Kalır bu bahçeler bağlar, anadur ölümün zinhar

Kefen donun ola toprak, bitiser üstünde yaprak
Dola gözlerine toprak, anadur ölümün zinhar

Nice cem'ettin ise mal, alır varislerin filhal
Sinde sen çekersin vebal, anadur ölümün zinhar

Pes anı sanma malındır, haram ise vebalindir
Helal ise sualindir, anadur ölümün zinhar

Kalır ayruklara malın, seninle gider amalin
İrişmez bir pula elin, anadur ölümün zinhar

Geri gelmez varan anda, kalır ol karannu sinde
Sevap işleyu gör bunda, anadur ölümün zinhar

Günahkarsın günahın çok, günah için bir ahın yok
Varacak gayrı rahın yok, anadur ölümün zinhar

Yunus tak boynuna bendi, sonra halka ver bu pendi
Cihandan kes bu payvandı, anadur ölümün zinhar

BENCİLEYİN GÜLMEDİK BAŞ

Yürü fani dünya, sana gelende gülmüş var mıdır
Bencileyin gözü yaşlı, ağlayu kalmış var mıdır

Söylerim bilmezem sözüm, yürürüm görmezem özüm
Bir oldu gecem gündüzüm, hiç böyle olmuş var mıdır

Benim baştan yüreğim baş, göz yumuldu çekildi kaş
Bencileyin gülmedik baş, cihana gelmiş var mıdır

Döğdüm başım taşlar ile, kan akıttım yaşlar ile
Yarenler kardeşler ile, candan ayrılmış var mıdır

Ahır halkla helallaşıp, her biriyle esenleşip
Bencileyin akli şaşıp, ağlayu kalmış var mıdır

Bunca zamanlar bilişip, ahır dönüp ayrılışip
Böyle bir dertlere düşüp, odlara yanmış var mıdır

Kanda yürüsem inlerim, hiç sesin gelmez dinlerim
Gelesin deyu gözlerim, gidende gelmiş var mıdır

Bu söylediğim sözleri, dertliler için söylerim
Acep bu benim sözümden, haberim almış var mıdır

A dostlar esenleşelim, tuz ekmek helallaşalım
Ta ölünce ağlaşalım, ağlayıp gülmüş var mıdır

Ağlayıp bulmadım çare, çok yalvardum Peygambere
Yunus gibi yüzü kare, cihana gelmiş var mıdır

BIRAK İKİLİĞİ

Sen sende iken menzil alınmaz
Bahri olmadan gevher bulunmaz

Er açtı yolu ayan eyledi
Tolun ay doğdu, hergiz tolunmaz

Er manasından, almayan cahil
Taştandır bağı hergiz delinmez

Er urdu yare, zahmi belirmez
Var! Bu yareme, merhem bulunmaz

Mağripten maşrik erin gözüne
Ayan görüne perde olunmaz

Ko ikiliği, gel birliğe yet
Bir olan canlar ayrı dölenmez

Yunus, ver canını hak yoluna
Can vermeyince canan bulunmaz

SENİN KOKUN DUYDU CANIM

İlahi bir aşk ver bana, kandaliğım bilmeyeyim
Yavu kılayum ben beni, isteyuben bulmayayım

Al gider benden benliğı, doldur içime şenliğı
Bu dünyada öldür beni, varıp anda ölmeyeyim

Şöyle hayran eyle beni, bilmeyeyim dünden günü
Daim isteyeyim seni, ayruk nakşa kalmayayım

Senin kokun duydu canım, terkini urdu cihanın
Hergiz belirmez mekanın, seni kande isteyeyim

Aşkın bir od urdu cana, üs yürürem yana yana
Ciğerim gark oldu kana, nice zari kılmayayım

Ko ben yanayım tüteyim, bülbül olayım öteyim
Dost bahçesinde biteyim, açıluben solmayayım

Halim getirsem dile, kim bana söğe, kim güle
Bari yanayım dert ile, ben dillere gelmeyeyim

Mansur um çek dara beni, ayan göster anda seni
Kurban kılayum bu canı, aşka münkir olmayayım

Aşktır bu derdin dermanı, aşk yolunda verem canı
Yunus Emre eydür bunu, bir dem aşksız olmayayım

SORARLAR BİR EYYAM GELİR

Bir gün senin defterini dürerler bir eyyam gelir
Kamu aklını başına dererler bir eyyam gelir

Tevhide uydur sözünü, mevlaya döndür yüzünü
Eynine kefen bezini, sararlar bir eyyam gelir

Azrail ala canını unuttura her sanını
Kara toprağa tenini, kararlar bir eyyam gelir

Tenha kabrinde kalıcak, amellerin arz olucak
Mahşer yerine yalınca, sürerler bir eyyam gelir

Yunus eydür evvel baştan, ayırır seni kardaştan
Ne ettin kurudan yaştan, sorarlar bir eyyam gelir

ŞOL KAHR İLE KAZANDIĞIN

Ey dünyayı seven kişi, bir gün koyup gitmek gerek
Senin dileğinle değil, naçardır, ne etmek gerek

Gözün ile gördüğünü, şol hasretin olanları
Akil isen an bunları, her kimseyi anmak gerek

Şol kahr ile kazandığın, bir gün kalırsın körlüğe
Şol mal ki körlüğe kalır, şaylığa harc etmek gerek

Kudret kandilinden senin, destur ile indi canın
Bir gün geri gel deniser, şol sözü işitmek gerek

Ne hak buyruğun tutarsın, ne kul sözün işidirsin
Hiç bilmezsin ma'na nedir, nedilde çağırmaq gerek

Uydun bu nefsin sözüne, battın günah denizine
Çirk getirdin can yüzüne, tövbeteğin tutmaq gerek

Yunus;şimdi sen dil ile, ben Hakkı severim deme
Ol padişah hazretine, görklü meta'iltmek gerek

GER TAŞ İSEN ERIYESİN

Sana ibret gerek ise, gel göresin bu sinleri
Ger taş isen eriyessin, bakıp görücek bunları

Şunlar ki çoktur malları, gör nice oldu halları
Son ucu bir gömlek imiş, anında yoktur yenleri

Kani mülke benim deyen, köşk ü saray beğenmeyen
Şimdi bir evde yaturlar, taşlar olmuş üstünleri

Bunlar geri gelmeyeler, zühd ü taat kılmayalar
Bu beyliği bulmayalar, zira geçti devranları

Kani ol şirin sözlüler, kani ol güneş yüzlüler
Şöyle kaybolmuş bunlar, hiç belirmez nişanları

Bunlar bir vakt beyler idi, kapıcılar korlar idi
Gel imdi gör, bilmeyessin, bey hangidir ya kulları

Ne kapı vardır giresi, ne yemek varır yiyesi
Ne ışık vardır göresi, dün olmuştur gündüzleri

Bir gün senin dahi Yunus, benim dediklerin kala
Seni dahi böyle ide, nitekim etti bunları

KABRE VARDIĞIM GECE

Ya Rab n'ola halim, kabre vardığım gece
Eyi olmazsa amelim, kabre vardığım gece

Ya Rabbena yandırma, günahlara bandırma
Çırağım söğündürme, kabre vardığım gece

Ya Rabbena hayr eyle, Muhammed'e yar eyle
Kabrimizi nur eyle, kabre vardığım gece

Ya Rabbena tuş eyle, imanı yoldaş eyle
Muhammed'e eş eyle, kabre vardığım gece

Ya Rabbena şaşırma, yüzüm üzre düşürtme
Zebaniler üşürme, kabre vardığım gece

Ya Rabbena eşimden, eşimden yoldaşımdan
Akli alma başımdan, kabre vardığım gece

Derviş Yunus'un sözü, kan ağlar iki gözü
Mahrum eyleme bizi, kabre vardığım gece

YÜZ BİN PEYGAMBER

Hor bakma sen toprağa, toprakta neler yatur
Kani bunca evliya, yüz bin Peygamber yatur

Cennette buğday yiyen, gaflet gömleğin giyen
Hem dünyaya meyleden, Adem Peygamber yatur

Arkasiyle kum çeken, göz yaşıyle yuğuran
Kabeye temel kuran, Halil Peygamber yatur

Vücutunu kurt yiyen, kurt yedikçe şükreden
Belalara sabreden, Eyyup Peygamber yatur
Balık karnında yatan, deryaları seyreden
Kabak kökün yastanan, Yunus Peygamber yatur

Kuyuda nihan olan, kul deyüben satılan
Mısır'a sultan olan, Yusuf Peygamber yatur

Yusuf'un yavu kılan, kurt ile davi kılan
Ağlayıp göğsüz kalan, Yakup Peygamber yatur

Asasın ejder eden, bahre urup yol eden
Fir'avnu helak eden, Musa Peygamber yatur

Ol Allahın habibi , dertlilerin tabibi
Enbiyalar serveri, Resul Muhammed yatur

Hayber kal'asın yıkan, kafiri oda yakan
Şahinler gibi bakan, Ali gibi er yatur

Ata ana gülleri, Kur'an okur dilleri
Fatm'ana oğulları;Hasan, Hüseyin yatur

İğnesin suya atan, balıklara getirten
Tacin tahtın terkeden, İbrahim Ethem yatur

Gündüzler saim olan, geceler kaim olan
Ariflerin sultanı, Bayzit Bestami yatur

Hakikat erleri, geçti dünyadan, her biri
Konyada;ol Mevlana Hüdevandigar yatur

Çoktur Hakkın has kulları, fikr eyle bunları
Saysam erenleri, görsen ne sultanlar yatur

Yunus sen de ölürsün, kara yere girersin
Kara yer altında, çok günahkar kullar yatur

EVLİYALAR ALAN DÜNYASIN

Bilirim seni yalan dünyasın
Evliyaları alan dünyasın

Kaçan kurtulsa kuş kurtulaydı
Şahin kanadın kıran dünyasın

Sevdiğim aldın beni aldattın
Dönüp yüzüme gülen dünyasın

Süleyman tahtın sen viran kıldın
Masumlar boynun buran dünyasın

Dünya, bununla yedi gez doldu
Ahır bizden de kalan dünyasın

Aşık Yunus, sema'la çarh urur
Bu çarhımızı bozan dünyasın

GEÇER BU EYYAMLAR

Zikrullah eyleyip tevhit etmeğe
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez
Hakkın doğru yollarına gitmeğe
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez

Sen asan et doğru yolca gitmeğe
Varıp anda, kara yere yatmağa
Geceler supha dek, tevhit etmeğe
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez

Aldatmasın seni dünya sefası
Giyesin kefen, koyasın libası
Vücudun şehrinde, ruhun hüması
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez

Türlü donlar ile, kendin bezersin
Kitaplar okuyup, sözler yazarsın
Bildim dersin, niçil gafil gezersin
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez

Yunus eydür, gelin imdi kardaşlar
Dökelim gözümüzden kanlı yaşlar
Nasihatim budur size dervişler
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez

BENİ İRŞAT EDEN

Ağla gözüm ağla, gülmezem ayruk
Gönül dosta gider, gelmezem ayruk

Ne gam bunda bana, bin gez ölürsem
Anda ölüm olmaz, ölmezem ayruk

Yansın canım, yansın aşkın oduna
Aksın kanlı yaşım aksın, silmezem ayruk

Göyündüm aşk ile, ta kül olunca
Boyandım rengine, solmazam ayruk

Beni irşat eden mürşid-i kamil
Yeter, bir el almazam ayruk

Varlığım yokluğa denişmişem ben,
Bugün, cana, başa kalmazam ayruk

Fenadan bekaya göç eyler olduk
Yüneldim şol yola, dönmezem ayruk

Muhabbet bahrinin gavvası oldum,
Gerekmez, Ceyhuna dalmazam ayruk

Dilerim fazlından ayırmayasın
Hocam, senden özge sevmezem ayruk

Söyler aşık dilinden bunları Yunus
Eğer aşık isem, ölmezem ayruk

DAĞLAR İLE, TAŞLAR İLE

Dağlar ile, taşlar ile çağırayım Mevlam seni
Seherlerde kuşlar ile, çağırayım Mevlam seni

Sular dibinde mahi ile, sahralarda ahu ile
Aptal olup "Ya Hu" ile, çağırayım Mevlam seni

Gök yüzünde İsa ile, Tur dağında Musa ile
Elimde asa ile, çağırayım Mevlam seni

Derdi öküş Eyyup ile, gözü yaşlı Yakup ile
Ol Muhemmed mahub ile çağırayım Mevlam seni

Hamd ü şükruallah ile, vasf-ı Kulhüvallah ile
Daima zikruallah ile, çağırayım Mevlam seni

Bilmişim dünya halini, terk ettim kıyl ü kalini
Baş açık ayak yalın, çağırayım Mevlam seni

Yunus okur diller ile, ol kumru bülbüller ile
Hakkı seven kullar ile, çağırayım Mevlam seni

SON UCU

Sen bu cihan mülkünü Kaftan kafa tuttun tut
Ya bu alem malını oynayuben yuttun tut

Süleyman'ın tahtına şah olup oturdun bil
Dive, periye düpdüz hükümleri ettin tut

Fir'avn'ın hazinesin, Nüşirevan'ın genciyle
Karun malına katıp, sen malına kattın tut

Bu dünya bir lokmadır, ağzında çiğnenmiş bil
Çiğnenmişe ne yutmak, ha sen anı yuttun tut

Ömrün senin ok bigi, yay içinde dopdolu
Dolmuş oka ne durmak, ha sen anı attın tut

Her bir nefes kim gelir, keseden ömr eksilir
Çün kese ortalandı, sen anı tükettin tut

Çün denize gark oldun, boğazına geldi su
Deli gibi talpınma, ey biçare battın tut

Ölüm vardır bilirsin, varıp gafil olursun
Kamulardan ayrılıp, varıp sinde yattın tut

Yüz yıllar hoşluk ile, ömrün olursa Yunus
Son ucu bir nefesdir, geç andan unuttun tut

BİR SAKİDEN İÇTİM ŞARAP

Bir sakiden içtim şarap, Arştan yüca meyhanesi
Ol sakinin mestleriyiz, canlar anın peymanesi

Bir meclistir meclisimiz, anda ciğer kebab olur
Bir şem'dir bunda yanar, güneş anın pervanesi

Aşk oduna yananların, külli vücudu nur olur
Ol od bu oda benzemez, hiç belirmez zebanesi

Andaki mest olanların, olur Enelhak sözleri
Hallac-ı Mansur gibidir en kemine divanesi

Ol meclisin bekrileri, ol şah Ethem gibidir
Yüzbin olur her köşede, Belh şehrinin viranesi

Ey sat hezaran Bayezıt, anda muganniler çalar
Ütrük nefsek teal olur, ol çalgının teranesi

Yunus bu cezbe sözlerin cahillere söylemegil
Bilmez misin cahillerin nice geçer zemanesi

ÇIRAĞIMA KASTEDENİN

Aşkın odu düştü cana, eritti yürek yağını
Kesti hevasetin kökünü, oda yandırdı bağını

Kazdı kahır kazmasıyla, canda cefa ocağını
Çaldı nefsin boynuna himmet eri bıçağını

Himmet suyu ile yudu, gönlün evin ap arıca
Hizmet kapısından, ana sundu şükür ayağını

Her kim bize yanı yanar, Hak dileğün versin ana
Urmaklığa kastedenin düşem öpem ayağını

Kim bize taş atar ise, güller nisar olsun ana
Çırağıma kastedenin Hak yandırsın çırağını

Miskin gönlün, aşk elinden iki büküldü vücudu
Tövbe kapısından, sundum ana iman dayağını

Gel imdi miskin Yunus, hevaseti elden bırak
Çalabım, sen ruzi eyle bizi, kanaat bucağını

DÜNYAYA ÇOK GELİP GİTTİM

Beni bunda veribiyen, bilir ne işe geldim
Kararım yok dünyada, giderim yumuşa geldim

Dünyaya çok gelip gittim, erenler eteğin tuttum
Kudret ününü işittim, kaynayuben cuşa geldim

Sert söz ile gönül yıktım, od oldum canları yaktım
Sırrımı aleme çaktım, bu halka temaşa geldim

Aşık oldum şol ay yüze, nisar oldum bal ağıza
Nazar kıldım kara göze, siyah olup kaşa geldim

Ben oldum İdris terzi, Şit oldum dokudum bezi
Davud'un görklü avazı, ah edip nalişe geldim

Musi oldum Tur'a vardım, koç oldum kurbanı geldim
Ali olup kılıç saldı, meydana güleşe geldim

Ay oldum aleme doğdum, bulut oldum göğe ağdım
Yağmur olup yere yağdım, nur olup güneşe geldim

Kal-ü kıylden geçenlere, yolda göziün açanlara
Anlayuben seçenlere, vakıa olup düşe geldim

Benim ol dertler dermanı, benim ol marifet kanı
Benim Musi-i-İmrani, Tur dağında aşta geldim

Yolum sana oldu durak, sabakın söyleyendir Hak
Yunus Emre'm dilinde, Hak olup dile düşe geldim

KAPIDA KALDI ŞERİAT

Aşk imamdır bize, gönül cemaat
Kiblemiz dost yüzü, daimdir salat
Dost yüzün görücek, şirk yağmalandı
Anınçün, kapıda kaldı şeriat
Gönül secde kılar, dost mihrabında
Yüzün yere vurup, kılar münacat
Kim ola dost ile, bu demde halvet
Şeriat der, sakın şartı bırakma
Şart ol kişiye kim, ede hiyanet
Erenler nefesidir devletimiz
Anınla fitneden olduk selamet
(Beli) kavlin dedik evvelki demde
Henüz bir demdir, ol vakt ü bu saat
Derildi beşimiz, bir vakte geldi
Beşi bir eyleyip, kim kıla taat
Biz kimse dinine hilaf demezüz
Din tamam olıcak doğru muhabbet
Doğruluk bekleyen dost kapısında
Gümansız ol bulur ilahi devlet
Yunus ol kapıda kemine kuldur
Ezelden ebede dekdür bu izzet

GAYRİ YÜZE NİCE BAKAR

Acep değil deli olsa aşk oduna yanan kişi
Aşka yakın yürümesin iyi adın sanan kişi

Kim sakınır iyi adın, bıraksın elden aşk odun
Tezcek yoldurur kanadın, daldan dala konan kişi

Saldı beni uzak yola, şol gözlerim dola dola
Dertli halinden ne bile, yüreği saç olan kişi

Aşıklar geçer arından, dönmez olur ikrarından
şimdi ayrılmış yarından, yalan dava kılan kişi

Yürek yanar, yaşım akar, şu gözlerim yola bakar
Gayri yüze nice bakar, Hak cemalin gören kişi

Gözüm pınar olmuş akar, şol zarım ki Arşa çıkar
Mahv eyleyip varın yakar, masivayı koyan kişi

Yunus kodu yola başi, urur müddeiler taşi
Hiğtir münafıkın işi, gelsin aşka doyan kişi

YETMİŞ İKİ MİLLETTE

Gayrıdır her milletten bu bizim milletimiz
Hiç dinde bulunmadı, din ü diyanetimiz

Bu din ü diyanette, yetmiş iki millette
Dünya vü ahirette, ayırır ayatımız

Tahir suya banmadan, el ayak deprenmeden
Baş sücuda inmeden, kılınır taatımız

Ne rüku vardır, ne sücut, ne kible vardır, ne mescit
Daima ol dostla becit olur münacatımız

Gerek Kabeye varalım, gerek mescide girelim
Gerek su ile yunalım, çün bile illetimiz

Su ne kadar arıda, yavuz huyun bile
Meğer bizi pak ide, Haktan inayetimiz

Kimin sırrın kim bile, çün erilmez bu hale
Yarın ana belli ola, Müslüman mürtedimiz

Yunus canı yenile, kim dostluğun anıla
Ansızın bir ün gele, bilesin kudretimiz

İNCİL İLE KUR'ANI

Mana denizine daldık, vücut seyrini kılduk
İki cihan serteser, cümle vücutta bulduk

Gece ile gündüzü, gökte yedi yıldızı
Levhte yazılan sözü, cümle vücutta bulduk

Musa'nın çıktığı Tur'u, gökteki Beytülmamuru
İsrafil'deki Suru, cümle vücutta bulduk

Tevrat ile İncil'i, Furkan ile Zebur'u
Kur'andaki Ayeti nuru, cümle vücutta bulduk

Yüce görünen gökleri, göklerdeki melekleri
Yetmiş bin hicapları, cümle vücutta bulduk

Yedi göğü, yedi yeri, bu dağları, denizleri
Uçmak ile Tamu'yu, cümle vücutta bulduk

Yunus'un sözleri hak, cümlemiz dedik sadak
Kanda istersen anda bak, cümle vücutta bulduk

KAÇAN SUNA AZRAİL EL

Acep değil senin için, bir can feda kılur isem
Senin varlığın can yeter, hoştur cansız kalır isem

Senin derdin olmasa sözüm acep kelecidir
Ne canım var, ne eydürem bir dem sensiz olur isem

Nice ki ben seni sevem, ecel eri ermeyiser
Kaçan suna Azrail el, ben seni canlanır isem

Ger suretim düşer ise, nice zeval ere bile
Ol kadimi kimse venin, nice düşüp durur isem

Dahi Elestü belirmeden, ben aşkıttım sen Maşuk
Gözüm yüzüne tutam, yüz bin kaba girer isem

Dahi cihana gelmeden, canım seni sever idi
Minnet değil Yunus, sana nice tapu kılur isem

DEĞİLİM KAL Ü KIYLDE

Canem ben andan ezeli eşip geldim
Aşkı kılavuz tutup, ol yola düşüp geldim

Değilim kal ü kıylde, ya yetmiş iki dilde
Yad yok bana bu elde, anda bilişip geldim

Geçtim hotbin elinden, el çektim düğelden
Ol ikilik belinden, birliğe bitip geldim

Dört kişidir yoldaşım, vefadar razdaşım
Üçle hoştur başım, birini buşup geldim

Ol dördün birisi can; biri din, biri iman
Biri nefsimdürür düşman, yolda savaşıp geldim

Bir kılı kırk yardılar, birin yol gösterdiler
Bu mülke gönderdiler, ol yola düşüp geldim

Aşk şarabından içtim, on sekiz ırmak geçtim
Denizler bendim deştim, ummandan taşıp geldim

Ben andan geldim bunda, yine varurem anda
Ben ana varasımı anda danışip geldim

Azrail ne kişidir, kast idesi canıma
Ben emanet issi ile, anda bitirişüp geldim

İmdi Yunus'a ne gam, aşık melamet bednam
Küfrüm imana şol edem, anda denişip geldim

OL SAHİB-İ KUR'AN BENEM

Ol kadir-i kün feyekün, lütf edici Sübhan benem
Kesmeden rızkını veren, cümlelere Sultan benem

Nutfeden adem yaratan, yumurtadan kuş türeten
Kudret dilini söyleten, zikr eyleten Sübhan benem

Kimisini zahit kılan, kimisine füsık işleten
Ayıplarını örtücü, ol delil ü bürhan benem

Benem ebet, benem beka, ol kadir-i hak mutlaka
Yarın hızır ola saka, anı kılan gufran benem

Ete;deri sügük çatan, ten perdelerini tutan
Kudret işim çoktur benim, hem zahir ü ayan benem

Hem batınem hem zahirem, hem evvelem, hem ahirem
Bu cümlesini yaratıp, tertip eden Yezdan benem

Yoktur anda tercüman, andaki iş bana ayan
Bin bir adı vardır Yunus, ol sahib-i Kur'an benem

YUSUF BULUNUR KEN'AN BULUNMAZ

Bir ne derttir ana derman bulunmaz
Ya bu ne yaredir zahmı belirmez

Yitürdüm Yusuf'um Ken'an elinde
Yusuf'um bulundu, Ken'an bulunmaz

Beyim arif isen, var sen yolunca
Bunda başlar yiter, kanlar sorulmaz

Manisiz kişiden hiç nesne gelmez
Kovası yok kuyudan su çekilmez

Kuyu cismindürür mani kovası
Çekerler kovayı suyu belirmez

Erenler kapısı, mürüvvet kapısı
Sıtk ile gelenler, mahrum gülünmez

Yunus bu manide gark oldu gitti
Geri gelmekliğe akli belirmez

SENSİN BİZE BİZDEN YAKIN

Sensin bize bizden yakın, görünmezsin hicap nedir
Çün aybı yok görklü yüzün, üzerinde nikap nedir

Sen eyittin ey Padişah, yehdillahü limen yeşa
Şerikin yok senin haşa, şuçlu kimdir ikap nedir

Levh üzere kimdir yazan, azdıran kim, kimdir azan
Bu işleri kimdir düzen, bu suale cevap nedir

Rahimdürür senin adın, rahimliğin bize dedin
Mürşitlerin mücdeledi, lataknetu hitap nedir

Bu işleri sen bilirsin, sen verirsin, sen alırsın
Ne kim kıldım çün bilirsin, ya bu soru hisap nedir

Kani bu mülkün sultanı, bu ten ise kani canı
Bu göz görmek diler anı, bu mebde ü mead nedir

Yunus bu göz anı görmez, görenler hot haber vermez
Bu menzile akıl ermez, bu kovduğun serap nedir

CANA KIYAN GELSİN

Bugün sohbet bizim oldu, bize bizim diyen gelsin
Bu aşk zehrin seve seve içübeni kanan gelsin

Bugün meydan-ı aşk içre, çağırıp bir ün eyledim
Müezzinlik bizim oldu, imam olduk uyan gelsin

Kanaat hırkasın geydim, selamet başını çektim
Melamet gömleğin biçtim, arif olup giyen gelsin

Bu ummanda delim gevher;eğerçi var, ele girmez
Bahası candır alınmaz, bugün cana kıyan gelsin

İşit derviş bu sözümü, ne etmişem kendüzümü
Hiçe satmışam özümü, bu cefaya doyan gelsin

Suret nakşın yumak ile, gönül milki temiz olmaz
Akıp rahmet suyu çağlar, gönül çirkin yuyan gelsin

Yunus Emre anı görmüş, eline bir divan almış
Alimler okuyamamış, bu manadan duyan gelsin

CANI YAĞMAYA VERDİK

Niderüz biz hayat suyun, canı yağmaya verdik
Cevherleri sarraflara, madeni yağmaya verdik

Benim ol bezirgan kim, hiçbir assı gözetmedim
Çünkü assıdan da geçtik, ziyanı yağmaya verdik

Bu yolun arifleri geçirmezler her metaı
Biz şöyle uryan gideriz, cihanı yağmaya verdik

Küfür ile iman dahi, hicap imiş bu yolda
Safalaştık küfürle, imanı yağmaya verdik

Senlik benlik olucağız, iş ikilikte kalır
Çıktık ikilik evinden, sen beni yağmaya verdik

Bu bizim pazarımızda, yokluk olur müşteri
Geçtik bitmez sağınçtan, zamanı yağmaya verdik

Payanlı devr ü zaman, nice anlasın Yunus'u
Payansız devre erdik, devranı yağmaya verdik

HAKİKATİN KAFİRİ

Söylememen harcı, söylemeğin hasıdır
Söylemeğin harcı, gönüllerin pasıdır

Gönüllerin pasını ger sileyim der isen
Şol sözü söylegil kim, ol söz hülasasıdır

Kulil hak dedi Çalap, sözü doğru deyene
Bugün yalan söyleyen, yarın utanasıdır

Cümle yaradılmışa, bir göz ile bakmayan
Şer'in evliyasıysa hakikatte asidir

Şeriat haberini şerh ile eydem işit
Şeriat bir gemidir, hakikat deryasıdır

Ol geminin tahtası ne denlu muhkem ise
Deniz mevci kati olucak uşanasıdır

Bundan içeru haber işit, edeyin ey yar
Hakikatin kafiri, şer'in evliyasıdır

Biz talib-i ilmiz, aşk kitabın okuruz
Çalap müderris bize, aşk hot medresesidir

Evliya safa nazar ideli günden beru
Hasıl oldu Yunus'a her ne kim olasıdır

HURİ İLE GILMANI

Ben dervişim deyene, bir ün edesim gelir
Seğirdüben sesine, varıp yetesim gelir

Sırat kıldan incedir, kılıçtan keskincedir
Varıp anın üstüne, evler yapasım gelir

Altında gayya vardır, içi nar ile pürdür
Varuben ol gölgede, biraz yatasım gelir

O da gölgedir deyu, ta'n eylemen hocalar
Hatırımız hoş olsun, biraz yanasım gelir

Ben günahımca yanam, rahmet suyunda yunam
İki kanat takınam, biraz uçasım gelir

Andan Cennete varam, Cennette huriler görem
Huri ile gilmanı, bir bir koçasım gelir

Derviş Yunus bu sözü, eğri büğrü söyleme
Seni sigaya çeker, bir Molla Kasım gelir

SUÇUMU ÖRTER HIRKAM

Ey bana derviş diyen, nem ola derviş benim
Ya bu adıma layık, hani elimde iş benim

Derviş derler adıma, bakarlar suratıma
Bilmezler ki dirliğim, külli sitayiş benim

Dil ile şeyhim ulu, yolda aludan alu
Aklım evi kaygılı, nefsim asayiş benim

Sureti güler halka, ya kani kulluk Hakka
Bu dirliğime bak a, hem işim yanlış benim

Kendi izimi bilirem, saluslanuben yürürem
Buğz ü kibr ü adavet, gönlümü almış benim

Suçumu örter hırkam, dirliğim cümlesi ham
Bir gün yırtılısar perdem, zehi düşvar iş benim

Derviş neye dolundum, ulu suçta bulundum
Yunus umduğum Haktan, ol rahmet imiş benim

GÖZ AÇIP YUMMUŞ GİBİ

Geldi geçti ömrüm benim, şol yel esip geçmiş gibi
Hele bana şöyle gelir, şol göz açip yummuş gibi

İşbu söze Hak tanıktır, bu can gövdeye konuktur
Bir gün ola çıka gide, kafesten kuş uçmuş gibi

Miskin adem oğlanını, benzetmişler ekinciye
Kimi biter, kimi yiter, yere tohum saçmış gibi

Bu dünyada bir nesneye, yanar içim, göyner özüm
Yiğit iken ölenlere, gök ekini biçmiş gibi

Bir hastaya vardın ise, bir içim su verdin ise
Yarın anda karşı gele, hak şarabın içmiş gibi

Bir miskini gördün ise, bir eskice verdin ise
Yarın anda karşı gele, hulle donun biçmiş gibi

Yunus Emre, bu dünyada, iki kişi kalır derler
Meğer Hızır İlyas ola, ab-ı hayat içmiş gibi

AŞKIN İLE MEST OLALI

AŐkın Őarabın ićeli kandalıđım bilmezem
Şöyle yavu kıldım beni, isteyuben bulamazam

Derya-vü umman olmuşam, gevherlere kan olmuşam
Hüsnünde hayran olmuşam, kendüzüme gelimezem

Zatına yol bulamadım, senden niŐan alımadım
ćünkü seni bilemedim, kulluđunu kılımazam

Yoluna basaldan kadem, varlığımı kıldım adem
Gözden ırılma sen bir dem ki sensiz ben olamazam

Adın dolalı ellere, senden niŐan alımazam
AŞkın ile mest olalı, Cennet'lere kalımazam

Benim urup bünyadımı, Yunus yazaldan adımlı
Kestim kamudan umudü, aŐkından ayrılmazam

DERTLİLER BULUCAĞAZ

Aldı benim gönlümü, n'olduğumu bilmezem
Yavu kıldım ben beni, isteyip bulmazam

Gönülsüz girdim yola, halim hiç gelmez dile
Bir dem derdim demeğe, dertli bulmazam

Şakirim derdimle, sataştım güle güle
Dertliler bulucağaz, ben beni bulmazam

Eydürler ise bana, senin gönlün kim aldı
Nice haber vereyim, ağlarım eydimezem

Bu benim gönlüm alan, doludur cümle cihan
Kanceru bakar isem, ansız yeri görimezem

Ayık olup oturma, ayık sözün götürme
Severim aşk esrüğün, ben ayık olamazam

Yunus'a kadeh sunuben, Enelhak demin uran
Bir yudum sundu bana, içtim ayılmazam

BE DEDİRMEĞİL BANA

Ben bu il'e garip geldim, ben bu il'den bezerim
Bu tutsaklık tuzağın, demi geldi üzerim

Çünkü ben bunda geldim, ben anı bunda buldum
Mansur'em dare geldim, üş kül oldum tozarım

Dört kitabın okudum, tahsil ettim bitirdim
Ne hacet kim, karayı ak üstüne yazarım

Dört kitabın manisi, bellidir bir elifte
Be dedirmeğil bana, ben bu yolda azarım

Yetmiş iki millete suçum budur hak dedim
Korku hiyanetedir ya ben niçin kızarım

Şeriat oğlanları niçin yol keser bana
Hakikat deryasında bahri oldum yüzerim

Dost bana gelsin demiş, benim kaydımı yemiş
Ben yüzüm karasından teberrükler düzerim

Yunus bu kuş dilidir, bunu Süleyman bilir
Gerçek aşık bu yolda, ne duyduğun sezerim

BİR İLE BİR OL

Bu sırrı ne bilsin usanlar, uyarlar
Ne varsın bu yola azıksız yayalar

N'olaydı ben onu görsem bu göz ile
Ne doysun bu gözler, doymaz kayalar

Aşıklar elinde, diken yok gülünde
Cevher çok gölünde dalanlar bulalar

Geliniz varalım, Yusuf'u görelim
Yüzünün nurundan, bin açlar doyalalar

Yunus sen bir olgil, bir ile bir olgil
Bir olan aşıklar, bu sırdan duyalalar

DOLAP

Dolap niçün inilersin
Derdim vardır inilerim
Ben Mevla'ya aşık oldum
Anın için inilerim

Benim adım dertli dolap
Suyum akar yalap yalap
Böyle emreylemiş Çalap
Derdim vardır inilerim

Beni bir dağda buldular
Kolum kanadım yoldular
Dolaba layık gördüler
Derdim vardır inilerim

Ben bir dağın ağacıyım
Ne tatlıyım ne acıyım
Ben Mevlaya duacıyım
Derdim vardır inilerim

Dağdan kestiler hezenim
Bozuldu türlü düzenim
Ben bir usanmaz ozanım
Derdim vardır inilerim

Dülgerler beni yondu
Her azam yerine kondu
Bu iniltim Haktan geldi
Derdim vardır inilerim

Suyum alçaktan çekerim
Dönüp yükseğe dökerim
Görün ben neler çekerim
Derdim vardır inilerim

Yunus bunda gelen gülmez
Kişi muradına ermez
Bu fanide kimse kalmaz
Derdim vardır inilerim

ALLAH

Aşkın odu ciğerimi, yaka geldi, yaka gider
Garip başım bu sevdayı, çeke geldi çeke gider

Kar etti firak canıma, aşık oldum ol Sultana
Aşk zencirin dost boynuna, taka geldi, taka gider

Sadıklar durur sözüne, gayrı görünmez gözüne
Bu gözlerim Dost yüzüne, baka geldi, baka gider

Arada olmasın naşı, onulmaz bağırımın başı
Gözlerimin kanlı yaşı, aka geldi, aka gider

Bülbül eder ah ü figan, hasretle yandı bu can
Benim gönülcüğüm ey can, çıka geldi, çıka gider

Yunus söyler bu sözleri, efgan eder bülbülleri
Dost bağçesinde gülleri, koka geldi, koka gider

AŞIK KİŞİ

Din ü millet sorar isen, aşıklara din ne hacet
AŞık kişi harap olur; bilmez ne din, ne diyanet

AŞıkların gönlü, gözü, maşuk depe gitmiş olur
Ayruk surette ne kalır, nice kılısar zühd ü taat

Taat kılan Uçmak için, din Tamu için
Ol ikiden fariğ olur, neye benzer bu işaret

Her kim Dost sever ise, Dosttan yana gitmek gerek
İŞi gücü Dost olucak, cümle işten olur azat

Anın gibi MaŐukanın haberin kim getirir
Cebrail mürsel sığmaz, Şöyle olundu işaret

Soru hesap olmayı sar dünya ahiret koyana
Münker ü Nekir ne sorar, terk olucak cümle murat

Havf ü reca gelmez anda, varlık yokluk bırakana
İlm ü amel sığmaz anda, ne terazi ne sırat

Ol kıyamet bazarında, her kula başı kaygısı
Yunus sen aşıklar ile hiÇ görmeyesin kıyamet

NE OLDU

İster idim Allah'ı, buldum ise ne oldu
Ağlar idim dün ü gün, güldüm ise ne oldu

Erenler meydanında, yuvarlanır top idim
Padişah çevganında kaldım ise ne oldu

Erenler meclisinde deste kızıl gül idim
Açıldım, ele geldim, soldum ise ne oldu

Danışmentler, alimler medresede bulduyse
Ben harabat içinde buldum ise ne oldu

İşit Yunus'u, işit üş, yine deli oldu
Erenler manasına daldım ise ne oldu

SEN DERVİŞ OLAMAZSIN

Dervişlik der ki bana
Sen derviş olamazsın
Gel ne deyeyim sana
Sen derviş olamazsın

Derviş bağı baş gerek
Gözü dolu yaş gerek
Koyundan yavaş gerek
Sen derviş olamazsın

Dögene elsiz gerek
Sögene dilsiz gerek
Derviş gönülsüz gerek
Sen derviş olamazsın

Dilin ile şakırsın
Çok mailer okursun
Vara yoğa kakırsın
Sen derviş olamazsın

Kakımak varmışsa ger
Muhammet de kakırdı
Bu kakımak sende var
Sen derviş olamazsın

Doğruya varmayınca
Mürşide yetmeyince
Hak nasip etmeyince

Sen dervif olamazsın

Dervif Yunus gel imdi
Ummanlara dal imdi
Ummana dalmayınca
Sen dervif olamazsın

ŞÖYLE SANIRLAR BENİ

Sofuyum halk içinde tesbih elimden gitmez
Dilim marifet söyler, gönlüm hiç kabul etmez

Boynumda icazetim, riya ile taatim
Edişem ayruk yerde, gözüm yolum gözetmez

Hoş dervifem sabrım yok, dilimde ezkarım çok
Kulağımdan gireni, hergiz içim işitmez

Görenler elim öper tac ü hırkama bakar
Őöylece sanırlar beni zerrece günah etmez

Taşımda ibadetim, sohbetim hoş taatim
İç pazara gelince, bin yıllık ayyar etmez

Dışım dervif, içim boş, dilim tatlı, sözüm hoş
İlla ben ettiğimi, dinin denşüren etmez

Görenler sofu sanır, selam verir utanır
Anca iş koparaydım, el erüben güç yetmez

Söylersem marifeti saluslanırım kati
Miskinliğe dönmeğe, gönlümden kibir gitmez

Yunus eksikliğini Çalabına arzeye
Anın keremi çoktur, sen ettiğın ol etmez

BU BAKTIĞIN IRAK NEDİR

Vuslat eri oldun ise, bu dert ile firak nedir
Dostu yakın görün ise, bu baktığın irak nedir

Vuslat eri olan kişi, gerek varlıktan el yuya
Ey bu yola giden kişi, bir görelim durak nedir

Vuslat eri oldun ise, göz hicabın bildin ise
Dostu ayan gördün ise, bu varlığı bırak, nedir

İlim hot göz hicabıdır, dünya ahiret hesabıdır
Kitap hot aşk kitabıdır, bu okunan verak nedir

Zinhar gözünü aç gör, nefis duzahın seçe gör
Dost menziline geçe gör, andan yeğrek durak nedir

Eydiresin kim gözüm görür, dava, manaya erür
Gündüzün gün şule verir, gece yanan çırağ nedir

Yunus der: aşikare nihan, Hak doludur iki cihan
Gelsin beru Dosta giden, hur ü kusur Burak nedir

BİLDİKLERİM UNUTMUŞUM

Ey yarenler tınman bana, ben gene n'oldum bilmezem
İlm ü amel sorman bana, divane oldum bilmezem

Ayruksı nesne tutmuşam, bildiklerim unutmuşam
Canımı aşka atmışam, anda ne buldum bilmezem

Aklım yavu vardı benim, dağıldı fikrim kamusu
Boşaldım üş doldum veli, ne ile doldum bilmezem

Aşkım beni yakıpdürür, gönlüm Dosta akıpdürür
Devşirimezem ben beni, dembeste kaldım bilmezem

Ben aşksızın olumazam, aşk olucak ben olumazam
Aşktır canımın hasılı, aşka kul oldum bilmezem

Sen beni şeyh oldu deyu, benden nasihat isteme
Ben sanırım ki bilirem, üş şimdi bildim ki bilmezem

Aşık Yunus sen canını, Dost yoluna eyle feda
Bu şeyh ile buldum Hakkı, ben gayrı nesne bilmezem

BAŞTAN AYAĞA YAREYİM (1)

Gönlüm düştü bu sevdaya

Gel gör beni aşk neyledi

Başımı verdim kavgaya

Gel gör beni aşk neyledi

Ben ağlarım yana yana

Aşk boyadı beni kana

Ne akilim ne divane

Gel gör beni aşk neyledi

Mecnun oluben yürürüm

Dostu düşümde görürüm

Uyanır melul olurum

Gel gör beni aşk neyledi

Aşkın beni mest eyledi

Aldı gönküm hasteyledi

Öldürmeğe kast eyledi

Gel gör beni aşk neyledi

Gah eserim yeller gibi

Gah tozarım yollar gibi

Gah akarım seller gibi

Gel gör beni aşk neyledi

Akan sulayın çağlarım

Dertli yüreğim dağlarım

Yarım için ben ağlarım

Gel gör beni aşk neyledi

Benzim sarı, gözlerim yaş

Bağrım pare, ciğerim baş

Halden bilen dertli kardaş

Gel gör beni aşk neyledi

Miskin Yunus biçareyim

Baştan ayağa yareyim
Dost elinden avareyim
Gel gör beni aşk neyledi

VAY ANA KİM

Aşıkları Tamu'su yandırmıya
Uçmağına bular baş indirmiye

Yedi Tamu bir aha katlanmıya
Yedi deniz aşk odun söndürmiye

Bin bir bela çekmeyince Nuh gibi
Tufanında gemiye bindirmiye

İsmail gibi kurban olmayınca
Cebril güzel koçu indirmeye

Musa gibi çobanlık etmeyince
Kelimim deyu Tur'a göndermiye

Yunus imdi dal bu mana gencine
Vay ana kim Allah uyandırmıya

ECEL ERE ÖLEM BİR GÜN

Ey yarenler, ey kardeşler, ecel ere ölem bir gün
İşlerime pişman olup, kendüzüme gelen bir gün

Yanlarıma kona elim, söz söylemez ola dilim
Karşıma gele amelim, nittüm ise görem bir gün

Oğlan gider danışmende, saladır dostu düşmana
Şol dört tekbir namaz ile, vaktim tamam kılam bir gün

Beş karış bezdürür, yılan, çıyan yiye tenim
Yıl geçe obrula sinim, unudulup kalam bir gün

Başıma dikeler hece, ne erte bilem ne gece
Alemler ümidi Hoca, sana ferman olam bir gün

Yunus Emre sen bu sözü, dahi tamam etmemişsin
Tek yürüyeyim, neyleyin, üstadıma gelem bir gün

İLMİNDE GARK OLALI

İlminde gark olalı üş ben beni bilimezin
Dille söyleyüben vasfına iremezsin

Sıfatın gelmez dile, kandalığın kim bile
Sun'un saymak dille, ben hiç kadir olumazın

Hem evvelsin, hem ahır, kamu yerlerde hazır
Hiç mekam yoktur Sensiz, ben niçin görimezin

Görmedim deli oldum, yanıldım günah kıldım
Ussum, aklım aldırdım, esridüm ayılmazın

Çünkü beni esrittün, can ü gönül ilettün
Ayırma beni senden, biliştim yad olmanızın

Bana canı sen verdin, Azraile buyurdun
Senden artuk kimseye, emaneti vermezsin

Ey Yunus'un yaradan, götür hicabı aradan
Sadıkım yolunda ben, yalan dava kılmazın

BANA SENİ GEREK SENİ

Aşkın aldı benden beni, bana seni gerek seni
Ben yanarım dün ü günü, bana seni gerek seni

Ne varlığa sevinirim, ne yokluğa yerinirim
Aşkın ile avunurum, bana seni gerek seni

Aşkın aşıkları öldürür, aşk denizine daldırır
Tecelli ile doldurur, bana seni gerek seni

Aşkın şarabından içem, Mecnun olup dağa düşem
Sensin dün ü gün endişem, bana seni gerek seni

Sofilere sohbet gerek, Ahilere Ahret gerek
Mecnunlara Leyli gerek, bana seni gerek seni

Eğer beni öldüreler, külüm göke savuralar
Toprağım anda çağıra, bana seni gerek seni

Cennet Cennet dedikleri birkaç köşkle birkaç huri
İsteyene ver sen anı, bana seni gerek seni

Yunus' dürür benim adım, gün geçtikçe artar odum
İki cihanda maksudum, bana seni gerek seni

SENİ HAKTAN YIĞANI

Seni Haktan yığıanı her ne ise ver gider
Ne beklersin bu teni, sinde kurt kuş yer gider

Ölene bak gözün aç, dökülür sakal-ü saç
Yılan çiyen gelir aç, yiyup içip sır gider

Bize bizden ulular, pek de güzel hulular
Şol iyi amelliler haber söyler der gider

Kesgil haramdan elin, çekgil gıybetten dilin
Azrail el atmadan bu dükkanı der, gider

Ecel erer kurur baş, tez tükenir uzun yaş
Düpdüz olur dağ ü taş, gök dürülür, yer gider

Çün can ağar Hazret'e, yarar et ahirete
Tanla duran taate, Tanr'evine er girer

Miskin Yunus ölücek, sini nurla dolucak
İman yoldaş olucak, Ahirete şir gider

CANLAR FEDA

Canlar feda olsun sana, bu can kaygısı değil
Sen can gerek bana, cihan kaygısı değil

Sen bir gani sultansın, canlar içinde cansın
Çün ayan gördüm Seni, pinhan kaygısı değil

Aşkın oku demiri, dokunur yüreğime
Aşk için ben öleyim, demir kaygısı değil

Durduğum yer Tur ola, baktığım didar ola
Ne hacet Musa bana, sen ben kaygısı değil

Bu Yunus'u andılar, kervan göçtü dediler
Ben uyuyup kalmışım, kervan kaygısı değil

ETEĞİN AT EDİNİP

Sen canından geçmeden, canan arzu kılarırsın
Belden zünnur kesmeden, iman arzu kılarırsın

Men arefe nefsehu dersin illa değilsin
Melaikten yukarı, seyran arzu kılarırsın

Tıfl-ı nareste gibi, eteğin at edinüp
Ele çevgan almadan, meydan arzu kılarırsın

Bilemedin sen seni, sadepte ne cevhersin
Mısıra sultan iken, Ken'an arzu kılarırsın

Yunus imdi her derde, Eyyup gibi sabr eyle
Derde katlanımazsın, derman arzu kılarırsın

MEDET

Ey canıma cananım, ey derdime dermanım
Alemlere sultanım, medet Allah'im medet

Bu derdim onmaz gibi, Azrail gülmez gibi
Umduğum olmaz gibi, medet Allah'im medet

Dünyayı baki sandım, gaflet içinde kaldım
Ölüm var imiş bildim, medet Allah'im medet

Gene zari kılayım, Çalabıma yalvarayım
Allah'a sığınayım, medet Allah'im medet

Aşık Yunus kıl zari, günahın yuğsun Bari
Göresin Peygamberi, medet Allah'ım medet

KANI ARMAĞANIN

Ecel oku erdi cana, kafle göçtü dur deyeler
Gafil olan yolda kalır, tez yarağı gör deyeler

Anmaz idim ol Sultanı, ne işe gönderdi beni
Emanet verilen canı, gel issine ver deyeler

Çün can bedenden çekile, şol elif kamet büküle
Gözünden gevher döküle, gel merteben sor deyeler

Şöyle yürürken naz ile, adın deftere yazıla
Kara yerde ev düzile, gel günahkar gir deyeler

Kabrin sual eder sana, kani armağının bana
Armağansız gelen bunda, yılan çıyan yer deyeler

Münafıkın akli şaşsa, Rabbim bilmem deye haşa
Kabir dar ola kavuşa, Hak buyurdu kır deyeler

Mü'min olan gele dile, cevap vere güle güle
Cennet'ten huriler gele, kabrin dolu nur deyeler

Yunus sabret bu mihnete, bir gün eresin rahate
Yine Hakkın lütfu yete, gel Cennet'e gir deyeler

GÖZÜM SENİ GÖRMEK İÇİN

Gözüm seni görmek için, elim Sana ermek için
Bugün canım yolda kodum, yarın Seni bulmak için

Bugün canım yolda koyam, yarın ivazın veresin
Arz eyleme Uçmağını, hiç arzum yok Uçmak için

Benim Uçmak neme gerek, hergiz gönlüm ana bakmaz
İşbu benim zariliğim, değildürür bir bağ için

Uçmak Uçmağım dediğin, müminleri yiltediğin
Bir ev ile birkaç huri, hevesim yok koçmak için

Bunda dahi verdin bize, ol hurilerden çift helal
Andan dahi geçti arzum, arzum Seni görmek için

Sofulara ver Sen anı, bana Seni gerek Seni
Ben nice terk idem Seni, şol bir ala çardak için

Yunus hasretdürür Sana, hazretini göster ana
İşin zulüm değildürür, dat eyleğil varmak için

BESLERDİM BU NAZİK TENİ

Dosttan haber geldi bana, durayım anda varayım
Müjdeleyene canımı vereyim anda varayım

Şol bir iki arşın bezin, ne yeni var, ne yakası
Kefen ediniz eğnime, sarayım anda varayım

Can alıcı hot geliser, emaneti ver deyiser
Ben emaneti issine vereyim anda varayım

Yazuğum çok, günah öküş yürürüm bu dünyada hoş
Ettiklerimin hesabın, vereyim anda varayım

Beslerdim bu nazik teni, terk etmeyem derdim anı
Kara toprağa ben anı, karayım anda varayım

Canım gitti üş ben kaldım, naçar oldum yola girdim
Düşmanlarım şad olduğun, göreyim anda varayım

Üş bu ömür harmanını, derdim devşirdim ben anı
Yunus eydür bu harmanı, ye le vereyim anda varayım

HIÇ GÖNLÜNE GELE Mİ

Ne acep olur şu adem oğlanı
Öleceğin hiç gönlüne gele mi
Azrail kaynağın urup canına
Alacağın hiç gönlüne gele mi

Azrail alır bu cümle canları
Toprağa düşürür nazik tenleri
Geyireler sana yensiz donları
Giyeceğin hiç gönlüne gele mi

Gelir nöbetin dolanı dolanı
Ağlasana sen bulanı bulanı
Halkın önünde beğeni beğeni
Yunacağıın hiç gönlüne gele mi

Gece gündüz zikreylesin dilimiz
Gizli değil, ayan Sana halimiz
Karanlık kabirde bir gün yalnız
Kalacağın hiç gönlüne gele mi

Yunus Emre'm eydür hele burada
Heman ömrüm zayı geçti arada
Yarın Hak yanında yüzü karada
Olacağın hiç gönlüne gele mi

İŞİDİRDİM SÖZÜNÜ

İşbu vücudum şehrine, bir dem giresim gelir
İçindeki Sultanın, yüzün göresim gelir

İşdirim sözünü, görümezem yüzünü
Yüzünü görmekliğe, canım veresim gelir

Ol Sultanın halvetinin, yedi hücreci vardır
Yedisinden içeri, varıp giresin gelir

Her kapıda bir kişi, yüzbin çerisi vardır
Aşk kılıcın kuşanıp, cümle kırasım gelir

Erenlerin sohbeti arttırır marifeti
Bi dertleri sohbetten, her dem süresim gelir

Leyli vü mecnun benem, Şeyda-yi Rahman benem
Dost oldu bize mihman, bunca yıl bunca zaman
Gerçek İsmail' leyin, kurban olasım gelir

Erenlerin nazarı toprağı gevher eyler
Erenler kademinde, toprak olasım gelir

Miskin Yunus'un nefsi, dört tabiat içinde
Aşkla can sırrına, pinhan varasım gelir

NE GÜLMEN GÜLMEKTİR

Ey aşk eri aç gözünü, yer yüzüne eyle nazar
Gör bu latif çiçekleri, bezenüben geldi geçer

Bunlar böyle bezenüben, Dost'tan yana uzanuben
Bir sor Ahi sen bunlara, kancerudur azm-i sefer

Her bir çiçek bin naz ile, öğer Hakkı nazar ile
Bu kuşlar hoş avaz ile, ol Padişahı zikr eder

Öğer anın kadirliğın, her bir işe hazırlığın
İlle ömrü kasırlığın, anıcağız benzi solar

Rengi döner gündün güne, toprağa dökülür gene
İbretdürür anlayana, bu ibreti arif duyar

Ne bilmegün bilmekdürür, ne gülmegün gülmekdürür
Son menzilin ölmekdürür, duymadınsa aşktan eser

Ger bu sırrı duyaydın, ya bu gamı yiyeydin
Yerinde eriyeydin, gideydi senden bu kar-ü bar

Bildik gelen geçer imiş, bildik konan göçer imiş
Aşk şarabın içer imiş, bu manadan her kim duyar

Yunus bu sözleri ko gil, kendüzünden elin yu gil
Senden ne gele bir de gil, çün Hak'tan gelir hayr ü şer

KAN YAŞ AKITIR AKTAN KARADAN

Ayırma beni Senden Yaradan
Düşer ölürüm ben bu yaradan

Öldüğüm için gam mi çekerim
Alır canımı bir gün Yaradan

Öldü diyeler, kaydım yiyeler
Bir kuş oluben, çıkam aradan

Ağlama derim şol gözlerime
Kan yaş akıtır, aktan karadan

Varam kul olam şeyh eşiğinde
Hırka dkinem bin bir pareden

Derviş Yunus'un maksudu budur
Alıp şeyhini çıka aradan

GÖRDÜĞÜM SENİ SANAYİM

Şöyle hayran eyle beni, aşkın oduna yanayım
Her kanceru bakar isem, gördüğüm Seni sanayım

Hem beni okur Sübhanım, eşiğindir dün gün yönüm
Anda çıkar benim günüm, bunda neye eyleneyim

Yedi Tamu dedikleri, katlanmaya bir ahıma
Sekiz Uçmak aldamaya, bunda neye aldanayım

Yüz bin huri gelir ise, aldanmaya bu canımı
Aşkın gönlüm yağmaladı, Senden nice usanayım

Senin kokun duydu canım, terkini urdu cihanın
Hergiz bilinmez mekanın, seni kanda arayayım

Her dem söylenir haberin, hergiz bulunmaz eserin
Götür yüzünden perdeyi, didarına göyünayım

İlm ü hikmet okuyanlar, aşktan fakirdürür bunlar
Mansur oldum asın beni, hep dillerde söyleneyim

Yunus demedi bu sözü, cana doldu Dost özü
Kördür münafığın gözü, ya ben nicesi göstereyim

BUNCA VARLIK VAR İKEN

Kemdürür yoksulluktan nicelerin varlığı
Bunca varlık iken, gitmez gönül darlığı

Batmış dünya malına, bakmaz ölüm haline
Ermiş Karun malına, zehi iş düşvarlığı

Bu dünya kime kaldı, kimi berduhar kıldı
Süleyman'a olmadı, anın berhurdarlığı

Süleyman zembil ördü, kendi emeğin yerdı
Anınla buldular anlar Peygamberliği

Gel imdi Miskin Yunus, nen var Hakk'ka harc eyle
Gördün elinden gider, bu dünyanın varlığı

BİR GÜN

Bir gün ol Hazret'e karşı varam ağlayu ağlayu
Azraile hem canımı verem ağlayu ağlayu

Çün Azrail ala canım, geçe benim ömrüm günüm
Kefen ola cümle donum, geyem ağlayu ağlayu

Ben yürürem yana yana, gözüm yaşı döne kana
Bir gün şol karanlık sine, girem ağlayu ağlayu

Mühür uralar dilime, zincir uralar koluma
Amel defterim elime, alam ağlayu ağlayu

Aşık Yunus'un budur işi, yoluna fedadır başı
İman et bize yoldaşı, deyem ağlayu ağlayu

AŞK GELİCEK CÜMLE EKSİKLER BİTER

N'olur ise ko ki olsun n'olusar
Tek gönül Mevlayı bulsun n'olusar

Aşk denizi gene taşmış kan akar
Aşık-ı biçare dalsın n'olusar

Bu denize düşen ölür dediler
Ölür ise ko ki ölsün n'olusar

Aşk gelicek cümle eksikler biter
Bitmez ise ko ki kalsın n'olusar

Akıbet şol göze toprak dolusar
Bir gün öndün, ko ki dolsun n'olusar

Dünyanın mansıplariyle izzetin
Yunus kodu alan alsın n'olusar

GELMEZ İSE

Ol Dost bize gelmez ise
Ben Dost'a geru varayım
Çekeyim cevr ü cefayı
Dost yüzün görüvereyin

Sermaye bir avuç toprak
Anı dahi aldı bu aşk
Ne sermaye var, ne dükkan
Bazara neye varayın

Kurulmuştur dükkan bazar
Dost içine girmiş gezer
Günahım çok gönlüm sezer
Ben Dost'a çok yalvarayın

Gönlüm eydür Dost benimdir
Gözüm eydür Dost benimdir
Gönlüm eydür göze sabret
Bir dem haberin sorayın

Hak nazar kıldığı cana
Üş bin gözle bakmak gerek
Ana kim Ol nazar kıla
Ben anı nice yereyin

Taptuk'um eydür Yunus'a

Bu aşk Hakk'a erse gerek
Kamulardan ol yücedir
Ben ana nice varayın

BİR ŞARAPTAN İÇMEK GEREK

Bir şaha kul olmak gerek
Hergiz mazul olmaz ola
Bir eşik yasdanmak gerek
Kimse elden almaz ola

Bir toy toylamak gerek
Bir soy soylamak gerek
Bie sözü söylemek gerek
Melekler de bilmez ola

Bir kuş olup uçmak gerek
Bir kenara geçmek gerek
Bir şaraptan içmek gerek
İçenler de aymaz ola

Çevik bahri olmak gerek
Bir denize dalmak gerek
Bir gevher çıkarmak gerek
Sarraf anı bilmez ola

Bir bahçeye girmek gerek
Teferrücler etmek gerek
Bir gülü yıylamak gerek
Hergiz o gül solmaz ola

Kişi aşık olmak gerek
Maşukunu bulmak gerek

Aşk oduna yanmak gerek
Ayruk oda yanmaz ola

Yunus imdi sen tek otur
Dava manasını yetür
Özü gibi bir er götür
Hiç cihana gelmez ola

BANA BU TEN GEREKMEZ

Bana bu ten gerekmez can gerektir
Ol baki Cennet'e iman gerektir

Zehi mürşit ki bizi Hakk'a iltür
Aşık canı ana kurban gerektir

Bular hot geçti Uçmak arzusundan
Didar göstermeye Sultan gerektir

N'iderim Uçmağı yahut huriyi
Bana dergahına seyran gerektir

Eğer Muhammed'e ümmet olursan
Dilinde zikr ile Kur'an gerektir

Namaz ü vird ü tesbih, zikr ü Kur'an
İnayet bunlara Hak'tan gerektir

Hakikat şerbetin içen aşıklar
Başı açık, teni uryan gerektir

Aşık Yunus bu sırrı anlayanın
Ciğeri büryan, gözü giryen gerektir

BAŞTAN AYAĞA YAREYİM (2)

Ben Dost ile dost olmuşam, kimseler dost olmaz bana
Münkirler bakar gülüşür, selam dahi vermez bana

Ben Dost ile dost olayım, canımı feda kılayım
Ölmezden öndün öleyim, dünya baki kalmaz bana

Terkeyledim kamu işi, Hak yoluna kodum başı
Dost yüzünü göriceğiz, sabr ü karar olmaz bana

Kimseler bilmez halimi, aşk odu yaktı canımı
Seçmezem soldan sağımı, namüs ü ar olmaz bana

Ben bir aşık-ı bi çareyim, baştan ayağa yareyim
Ben bir deli divaneyim, aklım da yar olmaz bana

Sanırlar beni deliyim, Dost bağçesi bülbülüyüm
Mevlanın kemter kuluyum, kimse baha saymaz bana

Bülbül oluben öterim, Dost bağçesinde biterim
Gül alırım, gül satarım, bağ-ban olmaz bana

Ey biçare Yunus senin, aşk oduna yandı canın
Yana yana Dost'a giderin, perde hicap olmaz bana

İZİNİN TOZUNA SÜRSEM YÜZÜMÜ

Arayu arayu bulsam izini
izinin tozuna sürsem yüzümü
Hak nasip eylese görsem yüzünü
Ya Muhammed canım arzular seni

Bir mubarek sefer olsa da gitsem
Ka'be yollarında kumlara batsam
Hup cemalin bir gez düşte seyretsem
Ya Muhammed canım arzular seni

Zerrece kalmadı kalbimde hile
Sıtk ile girmişim ben hak yola
Ebubekir, Ömer, Osman da bile
Ya Muhammed canım arzular seni

Ali ile Hasan Hüseyin anda
Sevgisi gönülde, muhabbeti canda
Yarın mahşer gününde, ulu divanda
Ya Muhammed canım arzular seni

Arafat dağıdır bizim dağımız
Anda kabul olur bizim duamız
Medine'de yatar Peygamberimiz
Ya Muhammed canım arzular seni

Yunus meth eyledi seni dillerde
Sevilirsin bütün gönüllerde
Ağlaya, ağlaya gurbet ellerde
Ya Muhammed canım arzular seni

HER KAÇAN ANARSAM SENİ

Her kaçan anarsam Seni kararım kalmaz Allahım
Sendem gayrı gözüm yaşın, kimseler silmez Allahım

Sensin ismi baki olan, Sensin dillerde okunan
Senin aşkına dokunan, kendini bilmez Allahım

Sen yarattın cism ü canı, Sen yarattın bu cihanı
Milk Senindir kerem kanı, kimsenin olmaz Allahım

Okunur dilde destanın, açılır bağ ü bostanın
Sen baktığın gülistanın, gülleri solmaz Allahım

Aşkın bahrına dalmayan, canını feda kılmayan
Senin cemalin görmeyen, meydana gelmez Allahım

Zar olur aşıkın işi, durmaz akar gözü yaşı
Senden ayrı düşen kişi, didarın görmez Allahım

Aşık Yunus Seni ister, lütf eyle cemalin göster
Cemalin gören aşıklar, ebedi ölmez Allahım

ŞÖYLE GARİP BENCİLEYİN

Acep Şu yerde var mı ola
Şöyle garip bencileyin
Bağrı baŐlı, gözü yaşlı
Şöyle garip bencileyin

Gezdim Rum ile Őam'ı
Yukarı elleri kamu
Çok istedim, bulamadım
Şöyle garip bencileyin

Bendeler garip olmasın
Firkat oduna yanmasın
Hocam kimseler olmasın
Şöyle garip bencileyin

Bir garip ölmüş diyeler
üç günden sonra duyalar
Soğuk su ile yuyalar
Şöyle garip bencileyin

Söyler dilim ağlar gözüm
Gariplere göyner özüm
Meğer ki gökte yıldızım
Ola garip bencileyin

Nice bu dert ile yanam

Ecel ere bir gün lem
Meğer ki sinimde bulam
Şöyle garip bencileyin

Emrem Yunus biçare
Bulunmaz derdine ęare
Var imdi gez şardan çare
İste garip bencileyin

ALLAH SANA SUNDUM ELİM

Sensin kerim, sensin rahim, Allah sana sundum elim
Senden artık yoktur emin, Allah sana sundum elim

Ecel geldi vade erdi, bu ömrüm kadehi doldu
Kimdir ki içmeden kaldı, Allah sana sundum elim

Gözlerim göğе süzöldü, canım göğüsten özöldü
Dilim tetiğı bozuldu, Allah sana sundum elim

Üş biçildi kefen donum, Hazret'e yönelttim yönüm
Acep nice ola halim, Allah sana sundum elim

Urdular suyum ılıdı, kavim kardeş cümle geldi
Esen kalsın kavim kardeş, Allah sana sundum elim

Geldi salacam sarılır, dört yana sala verilir
El namazıma derilir, Allah sana sundum elim

Salacamı getirdiler, makberime yetirdiler
Halka olup oturdular, Allah sana sundum elim

Çün cenazeden şeştiler, üstüme toprak saçtılar
Hep koyubeni kaçtılar, Allah sana sundum elim

Yedi Tamu, sekiz Uçmak, her birinin vardır yolu
Her bir yolda yüzbin çarşı, Allah sana sundum elim

Geldi Münker ile Nekir, her birisi sordu bir dil
İlahi Sen cevap vergil, Allah sana sundum elim

Görün acep oldu zaman, gönülden eyleniz figan
Ölür çün anadan doğan, Allah sana sundum elim

Yunus tap uzat bu sözü, Allahına dutgil yüzü
Didardan ayırma bizi, Allah sana sundum elim

GÖRDÜ GÖZÜM

Ey aşıklar, ey aşıklar, aşk mezheb ü dindir bana
Gördü gözüm Dost yüzünü, kamu yas düğündür bana

Ey Padişah ey Padişah, üş ben beni verdim Sana
Genc-ü hazinem kamusu, Sensin benim önden sona

Evvel dahi bu akl ü can, Senin ile ey asl-i kan
Ahır yine Sensin mekan, üş varurem Senden yana

Senden Sana varır yolum, Senden Seni söyler dilim
İlle Sana ermez elim, bu hikmete kaldım tana

Ayrık bana ben dimeyem, kimesneye sen dimeyem
Bu kul, o sultan dimeyem, işitenler kalsın tana

Dost aşkına ulaşaldan, dünya Ahiret bir oldu
Ezel ebed sorar isen, dünle bü gündür bana

Ayrık bize yas olmya, gönlümüzde pas olmya
Zira Haktan gelen avaz, savulmaz düğündür bana

Ben aşkımdan ayrılmıyam, dergahından ırılmıyam
Benden dahi gider isem, Seninle varam Sana

Ol Dost beni veribidi, var dünyayı bir gör dedi
Geldim gördüm hoş arayış, Seni seven kalmaz ana

Kullarına vad eyledi, yarınki gün görnem dedi
Ol Dostların sevindiği, yarınım bu gündür bana

Bu ah ile, bu zar ile, bu hikmeti kim ne bile
Bilse dahi gelmez dile, tuttum yüzüm Senden yana

Sensin bana can ü cihan, Sensin bana genc-i nihan
Senden dürür assı ziyan, ne iş gele benden bana

Yunus Sana tuttu yüzün, unuttu cümle kendüzin
Cümle Sana söyler sözün söz söyleten Sensin ana

ELHAMDÜ-LİLLAH

Hak'tan gelen şerbeti içtik Elhamdü-lillah
Şok kudret denizini geçtik Elhamdü-lillah

Şu karşıkı dağları, meşeleri bağları
Sağlık safalık ile, aştık Elhamdü-lillah

Kuru idik yaş olduk, ayak idik baş olduk
Havalandık kuş olduk, uçtuk Elhamdü-lillah

Vardığımız illere, şol sefa gönüllere
Halka Taptuk manisin, saçtık Elhamdü-lillah

Beri gel barışalım, yad isen bilişelim
Atımız eyerlendi, eştik Elhamdü-lillah

İndik Rum'u kışladık, çok hayr ü şer işledik
Üş bahar geldi, geri göçtük Elhamdü-lillah

Dirfilli pınar olduk, irkildik ırmak olduk
Aktık denize daldık, taştık Elhamdü-lillah

Taptuk'un tapusunda, kul olduk kapusunda
Yunus miskin çiğ idik, piştik Elhamdü-lillah

SAKINGIL

Mana eri bu yolda melul olası değil
Mana duyan gönüller, gergiz ölesi değil

Ten fanidir, can ölmez, çün gitti geri gelmez
Ölür ise ten ölür, canlar ölesi değil

Gevher seven gönüller, yüz bin yıl arar ise
Haktan nasip olmasa, hergiz bulası değil

Sakingil yarin gönlün, sırçadır sımayasın
Sırça sındıktan geru, bütün olası değil

Çeşmelerden bardağın, doldurmadan kor isen
Bin yıl durursa, kendüzünden dolası değil

Şol Hızır'la, şol İlyas, ab-ı hayat içtiler
Bir kaç yıllar içinde, bunlar ölesi değil

Yarattı Hak dünyayı, Peygamber dostluğuna
Dünyaya gelen gider, baki kalası değil

Yunus gözün görürken, yarağın eyleyu gör
Gelmedi anda varan, geri gelesi değil

SÖYLER İSEM SENSİN SÖZÜM

Sensin benim canım canı, Sensiz kararım yokdürür
Uçmak'ta Sen olmaz isen, vallah nazarım yokdürür

Baksam Seni görür gözüm, söyler isem Sensin sözüm
Seni gözetmekten artuk, yeğrek şikarım yokdürür

Çün ben beni unutmuşam, şöyle Sana gitmişem
Ne kalde, ne halde isem, bir dem kararım yokdürür

Eğer beni Cercis'leyin, yetmiş gez öldürür isen
Dönem geru Sana varam, zira ki arım yokdürür

Yunus dahi aşık Sana, göster didarını ana
Yarım dahi Sensin benim, ayruk nigarım yokdürür

AŞKINA DÜŞEN KİŞİ

Dost Senin aşkın oku, key katı taştan geçer
Aşkına düşen kişi, can ile baştan geçer

Dün ü gün zar olur, aşkın ile yar olur
Derd-i seri Sen olsan, düğeli işten geçer

Ariflere bu dünya hayal ü düş gibidir
Kendini Sana veren hayal ü düştten geçer

Başında akli olan, ücretle amel kılmaz
Hurilere aldanmaz, göz ile kaştan geçer

Bu dünyanın sevgisi, ağulu aşā benzer
Sonunu sayan kişi, ağulu aştan geçer

Gerçek aşık ol ola, can vermiye ol ive
Dost ile bazar için, nice bin baştan geçer

Miskin Yunus ol Dostu, hakikat seven kişi
Uzlet ihtiyar eder, yad-ü biliştten geçer

KORKTUĞUMLA YAR OLDUM

Nitekim ben beni bildim, yakın bil kim Hakk'ı buldum
Hakk'ı buluncaydı korkum, Şimdi korkudan kurtuldum

Ayruk dŐŐnmez korkmazam, bir zerrece kayurmazam
Ben Şimdi kimden korkayım, korktuğum ile yar oldum

Azrail gelmez canıma, sorucu gelmez sinime
Bunlar beni ne sorsunlar, anı sorduran ben oldum

Ya ben onca kaÇan olam, ol buyruğunu buyuram
Ol geldi gŐnlĐme doğdu, ben ana bir kan oldum

AŐklılar bizden alalar, aŐksızlar hot ne bileler
Kimler ala kimler vere, ben bir ulu dŐkkan oldum

Yunus'a Hak aÇtı kapu, Yunus Hakk'a kıldı tapu
Baki devlet benimkiymiŐ, ben kul iken sultan oldum

NİDEYİM GÖNLÜMÜ

Nideyim gönlümü aşktan usanmaz
Varır aşka düşer, hiç bana tınmaz

Döner gönlüm bana öğüt verir hoş
Aşık olan kişi, aşktan usanmaz

Aşık cana kaldı, aşık olamaz
Can terkin urmayan Maşuk'a ermez

Aşık bir kişidir, bu dünya malın
Ahiret gussesin bir pula saymaz

Aşık öldü deyu sala verirler
Ölen hayvan olur aşık olmaz

Bu dünyadan ahiretten içeru
Aşıkın yeri vardır kimseler bilmez

Aşıklar meydanı Arştan yücedir
Çalarlar çevganı topu belirmez

Yunus bu tevhitte mahiv oldukça
Gene gelmekliğe akli belirmez

CANLAR CANINI BULDUM

Canlar canını buldum, bu canım yağma olsun
Assın ziyandan geçtim, dükkanım yağma olsun

Ben benliğimden geçtim, gözüm hicabın açtım
Dost vaslına eriştim, gümanım yağma olsun

İkilikten usandım, birlik hanına kandım
Derd-i şarabın içtim, dermanım yağma olsun

Varlık çün sefer kıldı, Dost andan bize geldi
Viran gönül hurd oldu, cihanım yağma olsun

Geçtim bitmez sağıncıtan, usandım yaz ü kıştan
Bostanlar başın buldum, bostanım yağma olsun

Yunus ne hoş demişsin, bal ü şeker yemişsin
Ballar balını buldum, kovanım yağma olsun

BEN GELMEDİM DAVA İÇİN

Benim bunda kararım yok, ben bunda gitmeğe geldim
Bezirganem metaim çok, alana satmağa geldim

Ben gelmedim dava için, benim işim sevi için
Dost'un evi gönüllerdir, gönüller yapmağa geldim

Dost esrüğü deliliğim, aşıklar bilim neliğim
Denşürüben ikiliğim, birliğe bitmeğe geldim

Ol hocamdır ben kuluyum, Dost bağçesi bülbülüüm
Ol hocamın bağçesine, şad olup ötmeğe geldim

Bunda biliş olan canlar, anda bilişirlermiş
Bilişüben Hocamla, halim arzetmeğe geldim

Yunus Emre aşık olmuş, Maşuka derdinden ölmüş
Gerçek erin kapısında, canım arz etmeğe geldim

ANLAMADAN EYLEDİK

Dilsizler haberini, kulaksız dinleyesi
Dilsiz kulaksız sözün, can gerek anlayası

Dinlemeden anladık, anlamadan eyledik
Gerçek erin bu yolda, yokluktur sermayesi

Biz sevdik aşık olduk, sevildik maşuk olduk
Her dem yeni dirlikte, sizden kim usanası

Yetmiş iki dil saçtı, araya sınır düştü
Evvvel bakışı biz baktık, yermedik am-ü hası

Miskin Yunus ol veli, yerde gökte dopdolu
Her taş altında gizli, bin İmran oğlu Musı

HER DEM YENİ DİRLİKTEDİR

Bir gez yüzün gören kişi, ömrü geçe unutmıya
Tesbihi sen olasin, dilinde ayruk nesne eyitmiye

Namaza duran zahidin gözleri Seni görürse
Unuda tesbihini, mihraba secde etmiye

Ağzına şeker aluben, gözleri Sana tuş olan
Unuda ol şekerini, ayruk, çiğneyip yutmiya

Ben Seni sevdiğim için baha derler ise
İki cihan milkin virem, dahi bahası yetmiye

İki cihan dopdolu, bağ ü bostan olursa
Senin kokundan yahşi gül bostan içinde bitmiye

Gül ü reyhanın kokusu, aşıklara maşuk yeter
Aşık olanın maşuku hergiz üğünden gitmiye

İsrafil surun urucek mahlukat duru gelicek
Senin ününden artık, hiç kulağım işitmiye

Zühre yere inübeni sazın nuvaht eylerse
Aşıkın işreti Sensin, gözü ol yana gitmiye

Nider aşık hanımanı, ya sensiz iki cihanı
İki cihan feda Sana, kimesne güman dutmıya

Sekiz Uçmağın hurisi, eğer bezenüp geleler
Gönlüm sevdiğinden özkeyi hiç kabul etmiye

Ahirette ne ola kim, dünyada ol olmiya
Huri gilman gelicek, aşık elin uzatmıya

Yunus seni sevelden, beşaret oldu canına
Her dem yeni dirliktedir, hergiz ömrün eksitmiye

ŞOL GÖZ Kİ SENİ GÖRDÜ

Şol göz ki Seni gördü, ol neye nazar etsin
Şol can ki Seni duydu, tende ne karar etsin

Aşkına düşen aşık, derdine yanar dün gün
Vaslındır ana derman, hekim ne tımar etsin

Aşkın ezeli Hacem, yoklukta komuş varın
Bu remzi duyan aşık, yokluğu şikar etsin

Sen bir gani sultansın, canlar içinde cansın
Vasfın kaleme gelmez, dil kanda şümar etsin

Gerçek Şaha kul olan, gönlünü Sana veren
Seni kendinde bulan, kanceru sefer etsin

Bu çeşniyi tadana, kim ne vereler kana
Derdine düşen cana, hekim ne tımar etsin

Bu sırrı duyan kani, ger aşık ise canı
Açıldı gevher kanı, alana haber etsin

Çün aşkın ola emelim, sürüle gönülden gamım
Vaslına eren bir dem, bin canı nisar etsin

İmdi ki Yunus kalmış Hazret'e yüzü kara
Bir nesnesi yok müflis, neyile bazar etsin

CENNETTEN İLERİ

Sensiz yola girer isem, çarem yok adım atmağa
Gövdemde kuvvetim Sensin, başım götürüp gitmeğe

Gönlüm, canım, aklım, bilim, Seninle karar eder
Can kanadı sevi gerek, uçuben Dost'a gitmeğe

Kendiliğinden geçeni, doğan eder Maşuk anı
Ördeğe, kekliğe salar, süre, irüben tutmağa

Bin Hamza'ca kuvvet vermiş, kadir Çalap aşk erine
Dağları yolundan ırar, kast eder Dost'a gitmeğe

Yüz bin Ferhat, külüng almış kazar dağlar temelini
Kayalar kesip yol eder, ab-hayat akıtmağa

Ab-ı hayatın çesmesi, aşıkların visalidir
Kadehi dolu yürütür, susamışları yakmağa

Aşık mı derim ben ana, Tanrı'nın Uçmağın seve
Uçmak hot bit tuzaktır, eblehler canın tutmağa

Aşık olan miskin olur, hak yoluna teslim olur
Her ne dersen boyun tutar, çare yok gönül yıkmağa

Hakk'ın gerçek aşıkları, istemezler Cennet'leri
Cennet'ten ileri gider, ol makamın tutmağa

Bildik gelenler geçtiler, gördük konanlar göçtüler
Aşk şarabın içen canlar, uymaz göçmeğe, konmağa

Tutulmadı Yunus canı, geçti Tamu'dan, Uçmak'tan
Yola düşüp Dost'a gider, ol aslına uyakmağa

AŞIK CANI ÖLMEYE

Ol can kaçan ölüser, Sen ana can olasın
Ölmüş gönül dirile, andaki Sen olasın

Ölmeği dirlik ola, ölmesiz dirlik bula
Ölmüş gönül dirile, andaki Sen olasın

Sen olduğun gönüller, her dem canın yeniler
Güç olmaz ol divanda, hakimi Sen olasın

Can bedenden uçucak, menziline göçücek
Ol cihana geçicek, göze ayan olasın

Tozunu yel almaya, bir zerre ırılmıya
Aşık canı ölmeye, maşuku Sen olasın

Yunus sen aşık isen, aşka muvafık isen
Korkma ulaşık isen, ne olursan olasın

ŐEKERİ AYRUĞA SUNUP

Dost ilinin haberin disem işide misin
Yoldaş olup ol yola sen bile gide misin

Ol ilin bağı olur, şerbeti ağı olur
Kadeh dutmaz ol ağı, nuş edip yuda mısın

Ol elin zevadesi, cefa duta gidesi
Őekeri ayruğa sunup, sen ağı tada mısın

Ol ilde ay gün olmaz, ay gün gedilip dolmaz
Tertipler terk idüben, hesabın unuda mısın

Senlik benlik terk edip, yokluk eline gidip
Aştan içip esriyip, varlık terk ede misin

İşbu tenin tertibi od ü yel, toprak, sudur
Yunus sen gör özünü, suda, toprakta mısın

ANDAN AYRI BUÇUK SAAT

Cümle alem terkin uram, ben Dost terkin urımazam
Andan ayrı buçuk saat, ben ansızın durumazam

Andan ayrı dirliğim, dirlik değildir benim
Koyam ol dirgüre beni, bu ölü dirgürimezem

Huri gelip eydür ise, gönlün bana vergil deyu
Dost'tan artık kimseye, ben gönlümü verimezem

Dost deyu geçti ömrüm, başarmadım Dost kulluğun
Koyam ol başara beni, ben hiç iş başarımazam

Bir gezden ol oldum, dahi benden ümit yoktur bana
Ben ol isem pes ol kani, bu sırra erimezem

Değmeler eydür Yunus'a, katlan bu gün yarın deyu
Ceht edüben bu günümü, yarına ırgürimezem

ŞOL BENİM ŞEYHİMİ

Şol benim Şeyhimi görmeğe kim gelir
Zevk ile safalar sürmeğe kim gelir

Şeyhimin illeri, uzaktır yolları
Açılmış gülleri dermeğe kim gelir

Şeyhimin özünü, severim sözünü
Ol mubarek yüzünü, görmeğe kim gelir

Şeyhimin ilini, sorarım evini
Ol sebepli elini öpmeğe kim gelir

Şeyhimin ilinde, asası elinde
Şeyhimin yolunda, ölmeğe kim gelir

Aht ile vefalar, zevk ile safalar
Bu yolda cefalar çekmeğe kim gelir

Şeyhimim şem'ine bu canım pervane
Saladır aşıklara, yanmağa kim gelir

Hak için malını, hep vere varını
Aşk için arını, atmağa kim gelir

Şehidin donunu, yumazlar kanını
Dost için canını vermeğe kim gelir

Ah ile göz yaşı, Yunus'un haldası
Zehriyle pişen aşı, yemeğe kim gelir

BİR BEN VARDIR BENDE

Severim ben Seni candan içeru
Yolum vardır bu erkandan içeru

Şeriat, tarikat yoldur varana
Hakikat meyvası andan içeru

Dinin terk edenin küfürdür işi
Ol ne küfürdür, imandan içeru

Beni bende demen, ben de değilim
Bir ben vardır bende, benden içeru

Beni benden alana ermez elim
Kim kadem basa Sultandan içeru

Süleyman kuş dilin bilir dediler
Süleyman var, Süleyman'dan içeru

Tecelliden nasip erdi kimine
Kiminin maksudu bundan içeru

Senin aşkın beni benden alıptır
Ne şirin dert bu, dermandan içeru

Miskin Yunus, gözü tuş oldu Sana
Kapıda bir kuldur, Sultandan içeru

EĞER YARLIĞAMAZSAN

Hak Çalabım, Hak Çalabım, Sencileyin yok Çalabım
Günahlarımız yarlığa, ey rahmeti çok Çalabım

Kullar Senin Sen kulların, günahları çok bunların
Uçmağına koy bunları, binsinler Burak Çalabım

Ne Sultan, ne baylardasın, ne köşk ü saraylardasın
Girdin Miskinler gönlüne, edindin durak Çalabım

Ne zühtüm var, ne taatim, ne gücüm, ne takatim
Meğer Senin inayetin, kıla yüzüm ak Çalabım

Yarlığa-gıl Sen Yunus'u, günahlı kulların ile
Eğer yarlığamazsan, key kati firak Çalabım

ACEP BU BENİM HALİM

Acep bu benim canım, azat ola mı ya Rab
Yoksa yedi Tamu' da yana kala mı ya Rab

Acep bu benim halim, yer altında ahvalim
Varıp yatacak yerim, akrep dola mı ya Rab

Can hulkuma geldikte, Azrail'i gördükte
Ya canımı aldıkta, asan ola mı ya Rab

Dar oldu bana düzler, gice ile gündüzler
Dünyaya bakan gözler, didar göre mi ya Rab

Allah olucak Kadı, bizden ola mı razı
Görüp Habib'in bizi, şef'i ola mı ya Rab

Yunus kabre vardıkta, Münker Nekir geldikte
Bize sual ettikte, dilim döne mi ya Rab

AŞKINA MUHAMMED'İN

Hak yarattı alemi, aşkına Muhammed'in
Ay ü günü yarattı, Őevkine Muhammed'in

Ol! dedi oldu alem, yazıldı levh ü kalem
Okundu hatm-i kelam, Őanına Muhammed'in

Hep Erenler geldiler, dergaha yüz sürdüler
Zikr-i tevhit ettiler, nuruna Muhammed'in

Veysel Karani kazandı, ahır yine özendi
Sekiz Uçmak bezendi, aşkına Muhammed'in

FeriŐteler geldiler, saf saf olup durdular
Beş vakt namaz kıldılar, aşkına Muhammed'in

Havada uçan kuşlar, yaŐarıp dağ ü taşlar
Yemiş verir aĐaŐlar, aşkına Muhammed'in

İmansızlar geldiler, andan iman aldılar
Beş vakt namaz kıldılar, aşkına Muhammed'in

Yunus kim ede methi, över Kur'an ayeti
An! vergil salavatı, aşkına Muhammed'in

KÖRDÜR MÜNKİRİN GÖZÜ

Miskinlikte buldular kimde erlik var ise
Merdivenden iterler, kim yüksekten bakar ise
 Gönlü yüksekte gezer, dembedem yoldan azar
 Dış yüzüne ol sızar, içinde ne var ise
Ak sakallı bir koca, bilmez ki hali nice
Emek yemesin hacca, bir gönül yıkar ise
 Sağır işitmez sözü, gece sanır gündüzü
 Kördür münkirin gözü, alem münevver ise
Gönül Çalabın tahtı, Çalap gönüle baktı
İki cihan bedbahtı, kim bir gönül yıkar ise
 Sen sana ne sanırsan, ayruğa da anı san
 Dört kitabın manası, budur eğer var ise
Manada götürmüşler, kardaştan yar yeğrekdir
Oğuldan dahi tatlı, eğer doğru yar ise
 Gördün yarın doğrudur, baş kogil ayağına
 Çıkar ciğerin yedir, eğer çaren var ise
Gördün yarın eğridir, nen var ise ver kurtul
Ululardan öğüttür, işittiğin var ise
 Az söz erin yüküdür, çok söz hayvan yüküdür
 Bilire bir söz yeter, sende güher var ise
Bildik gelenler geçmiş, konanlar geri göçmüş

Aşk şarabından içmiş, kim mana duyar ise
Yunus yoldan ırmasın, yüksek yere durmasın
Sinle sırat görmesin, sevdiği didar ise

DOST ELİNDEN ÖLÜRSEM

Dost elinden ölürsem, hiç gümansız geru gelem
Ganimet görem bu demi, can şükrane veri gelem

Canın diri tutan kişi, Dost katından irak düşer
Feda kılam yüz bin canı, iraklıktan beru gelem

Cercis'leyin ol Dost beni, yetmiş gez öldürür ise
Bin gez dahi ölür isem, yüz bin gez ileru gelem

Yüz bin gez doğam uyagam, Dost burcunda cevlan kılam
Hem Bunda olam, hem Anda, Bunda Anda varı gelem

Yavu kılındım ne çare, yürürem dün gün avare
Sorulara cevap budur, ben esrügem deyu gelem

Bin yıl toprakta yatarsam, ben komayam Enelhakki
Ne vakit gerek olursa, aşk nefesin uru gelem

İnanmayan, gel sinime, Dost adını eyit, kıgır
Kefen donum pare kılup, toprağımdan duru gelem

Bundan böyle n'olasını, değme akil şerh etmeye
Yunus eydür aşıklara, Dost haberin veri gelem

GERÇEK ERİN HALİNİ

Yalan söyler görmeyen, haberi gören bilir
Gerçek erin halini, yolda can veren bilir

Tatma gönülde kini, hoş tutgönülde miskini
Dünya ahiret ekini, ekip götüren bilir

Ademin toprağın dört ferişte götürdü
Suyunu neden kattı, yapıp yağuran bilir

İsrafil ü Azrail, Mikail ü Cebrail
Kıyamet ne gün kopar, yarın sur uran bilir

Dokuz kırk yaşayan eylesmedi dünyada
Saati bir dem imiş, sohbeti süren bilir

Ölmez dirliği bulduran, evliya sohbetidir
Yunus dahi bilmezse, okunan Kur'an bilir

SEN VİRAN OLMAYINCA

Gönül kanda dolana, maşukun bulmayınca
Kişi aşık mı olur gönülsüz kalmayınca

Gönüldür anan Onu, esir eyleyen seni
Kimi azat eylersin, sen azat olmayınca

Boynu zincirli geldik, key kati esir olduk
Er nazar eylemedi halimiz bilmeyince

Bir yandan överler, aylak nesne verirler
Bahasın ne bilesin, sen satın almayınca

Bahası canın anın, mal ile davar değil
Sevdik mi ele girer, sevdikler vermeyince

Dostu kande bulasın, sende durmak ile sen
Ol imaret eylemez, sen viran olmayınca

Sözü Yunus'tan işit, kibir kılma tut öğüt
Ol seni sora gelmez, sen yavu varmayınca

NE VERİR İSEN ELİN İLE

Eğriliğın koyasın, doğru yola gelesin
Kibr ü kini çıkargil, erden nasip alasın

Ne verir isen elin ile, şol varır senin ile
Ben disem inanmazsın, varıcağaz bulasın

Gönülde pas oturur, anda seni yitürür
İçerü Şah oturur, girmezsin kim göresin

On ikidir hücresi, dervazesı yedidir
Anda iki dilber var, bilmezsin ki sorasın

Biçare miskin Yunus, aşktan dava kılırsın
Dost'tan haber gelicek, yüz sürüyü varasın

YALVAR

Can ü gönülden seversen
Yalvar kul, Allah'a yalvar
Maksuda ermek dilersen
Yalvar kul, Allah'a yalvar

Yalvar a kardeş yalvara
Varmıyasın yüzü kara
Ümmet isen Peygambere
Yalvar kul, Allah'a yalvar

Geceler uykudan uyan
Gizli sırlar olsun ayan
Mahrum olmaz Allah deyen
Yalvar kul, Allah'a yalvar

Tanı sen kendini tanı
Neden yarattı Hak seni
N'olacağın anubeni
Yalvar kul, Allah'a yalvar

Yunus nuş eyle belayı
Yürü maksudun dileği
Hem inleyi, hem ağlayı
Yalvar kul, Allah'a yalvar

ŞOL CENNET'İN IRMAKLARI

Şol cennet'in ırmakları
Akar Allah deyu deyu
Çıkmış İslam bülbülleri
Öter Allah deyu deyu

Salınır Tüba dalları
Kur'an okur hem dilleri
Cennet bağının gülleri
Kokar Allah deyu deyu

Kimi yiyip kimi iğer
Hep melekler rahmet saçar
İdris Nebi hulle biçer
Biçer Allah deyu deyu

Altındadır direkleri
Gümüştendir yaprakları
Uzandıkça budakları
Biter Allah deyu deyu

Aydan arıdır yüzleri
Misk ü amberdir sözleri
Cennet'te huri kızları
Gezer Allah deyu deyu

Hakka aşık olan kişi
Akar gözlerinin yaşı
Pür nur olur içi dışı
Söyler Allah deyu deyu

Ne dilersen Hak'tan dile
Kılavuzla gir doğru yola
Bülbül aşık olmuş güle
Öter Allah deyu deyu

Açıldı gökler kapısı
Rahmetle doldu hepsi
Sekiz cennet'in kapısı
Açılır Allah deyu deyu

Rıdvan-dürür kapı açan
İdris-dürür hülle biçen
Kevser şarabını içen
Kanar Allah deyu deyu

Miskin Yunus var Yarına
Koma bu günü yarına
Yarın Hakk'ın divanına
Varam Allah deyu deyu

GÜZEL KABETULLAH

Hak müyesser etse de varsam
Güzel Kabetullah sana
Bakuben hayranın olsam
Güzel Kabetullah sana

Kara donuna bürünür
Arş'la beraber görünür
Sana varmayan yerinür
Güzel Kabetullah sana

Gümüştten kapı açmışlar
Mermerlerle döşemişler
Altın kuşak kuşatmışlar
Güzel Kabetullah sana

Kabenin çevresi dağlar
Didar görmüş sular çağlar
Aşık Yunus durmaz ağlar
Güzel Kabetullah sana

ÇIKTIM ERİK DALINA

Çıktım erik dalına, anda yedim üzümü
Bostan issi kakıyup, der ne yersin kozumu
Kerpiç koydum kazana, poyraz ile kaynattım
Nedir deyip sorana, bandım verdim özünü
İplik verdim çulhaya, sarıp yumak etmemiş
Becit becit ısmarlar, gelsin alsın bezini
Bir serçenin kanadın, kırk kağniya yüklettim
Kırk çift dahi çekmedi, şöyle kaldı yazılı
Bir sinek bir kartalı, salladı vurdu yere
Yalan değil gerçektir, ben de gördüm tozunu
Bir küt ile güreştim, elsiz ayağım aldı
Güreşip basamadım, göyündürdü özümü
Kaf dağından bir taşı şöyle attılar bana
Öğlelik yere düştü, bozayazdı yüzümü
Balık kavağa çıkmış, zift turşusun yemeğe
Leylek koduk doğurmuş, bak a şunun sözünü
Gözsüze çu el eyledim, sağır sözüm anladı
Dilsiz çağırıp söyler, dilimdeki sözümü
Bir öküz boğazladım, kakladım sere kodum
Öküz issi geldi eydür, boğazladın kazımı
Anda da kurtulmadım, nidesimi bilmedim
Bir çerçi de geldi eydür, kanı aldın gözgümü

Gördüm kaplubağayı, yanın seğirdüpdür gider
Sordum kanda gidersen, Kayseriyedir azimi
Yunus bir söz söylemiş, hiç bir söze benzemez
Münafıklar elinden, örttü mana yüzünü

BİR GEZ GÖNÜL YIKTIN İSE

Bir gez gönül yıktın ise, kıldığın namaz değil
Yetmiş iki millet dahi, elin yüzün yumaz değil

Bir gönül yaptın ise, er eteğin tuttun ise
Bir gez hayr ettin ise, birine bin az değil

Erden sana nazar ola, için dışın nur ola
Beli kurtulmuştan ola, şol kişi kim gammad değil

Er odur alçak dura, ayak odur yola vara
Göz odur ki Hakk'ı göre, gündüz gören göz değil

Yunus Emre'm sözün satar, söze bal ü yağ katar
Altmış bin sarrafa satar, yükü gevhendir koz değil

AŞK BEZİRGANI

AŞk bezirgani, sermaye canı
Bahadır gördüm, cana kıyanı

Zehi bahadır can terkin urur
Kılıç mı keser himmet giyeni

Kamusun bir gör, kemterin er gör
Alu görmegil, palas giyeni

Tez çıkarırlar fevkal'ulaya
Bin İsa gibi dünya yakanı

Tez indirirler tahtesseraya
Bir Karun gibi dünya kovanı

AŞık olanın niŐanı vardır
Melamet olur belli beyanı

Zühdüm var deyu ta'n eylemegil
Merdut ederler mağrur olanı

İlmim var deyu mağrur olmagil
Hak kabul etti kefen soyanı

Atlası kodu, abalar geydi
İbrahim Ethem Sırdan duyandı

Çün Mansur gördü, Ol benem dedi
Od'a yaktılar, işittik anı

Od'a yandırdın, külün savurdun
Öyle mi gerek Seni seveni

Zinhar ey Yunus, gördüm demegil
Od'a yakarlar gördüm deyenı

BU NE ACAYİP UĞRU

İstediğimi buldum, aşikare can içinde
Taşra isteyen kendi pinhan içinde
Kadimdir hiç ırılmaz, ansız kimse dirilmez
Adım adım yer ölçer, hükmü revan içinde
Tutun deyu çağırır, uğru dahi çağırır
Bu ne acayip uğru, bu çağıran içinde
Siyaset meydanında, galebe eden, bakan ol
Siyaset kendi olmuş, girmiş meydan içinde
Takmış kudret kılıcın, çalmış nefsin boynuna
Nefsini tepelemiş elleri kan içinde
Sayru olmuş iniler, Kur'an ünün diniler
Kur'an okuyan kendi, kendi Kur'an içinde
Bu tılsımı bağlayan, cümle dilde söyleyen
Yere, göke sığmayan, girmiş gönül içinde
Yüce yüce aşk düzer, kenduzin anda bezer
Gör nice cevlan ider hırka kaftan içinde
Türlü türlü imaret, köşk ü saray yapan ol
Kara nikap tutunmuş girmiş külhan içinde
Baştan ayağa değin, cümle hükm eden oldur
Hak'tan ayru ne vardır, kalma güman içinde
Birsen birliğe gel bak, ikiyi elden bırak

Bütün mana bulasın, sıdk ü iman içinde
Oruç, namaz, gusl ü hac hicabdır aşıklara
Aşık andan münezzehtir, hastır insan içinde
Girdim gönül bahrine, daldım anın ka' rına
Seyr ederken iz buldum, baktım bu can içinde
Bu izimi izledim, sağım solum gözledim
Çok acayıpler gördüm, yoktur cihan içinde
Yunus senin sözlerin, manadır bilenlere
Söyleniser sözlerin, devr ü zaman içinde

MUHAMMET

Canım kurban olsun Senin yoluna
Adı güzel, kendi güzel Muhammet
Şefaattir eyle bu kemter kuluna
Adı güzel, kendi güzel Muhammet

Mümin olanların çoktur cefası
Ahirette olur zevk ü safası
On sekiz bin alemin Mustafa'sı
Adı güzel, kendi güzel Muhammet

Yedi gökleri seyran eyleyen
Kürsi'nin üstünde cevlan eyleyen
Miraçta ümmetini dileyen
Adı güzel, kendi güzel Muhammet

Aşık Yunus n' eder dünyayı Sensiz
Sen Hak Peygambersin şeksiz, gümansız
Sana uymıyanlar gider imansız
Adı güzel, kendi güzel Muhammet

EBEDİ PADİŞAH

Ey Padişahı lem yezel
Ey kadir-i hayyu ezel
Kahrında hoş lütfunda hoş

Hoştur bana senden gelen
Ya gonca gül, yahut diken
Ya hilattır, yahut kefen
Narında hoş, nurunda hoş

Miskin Yunus sana kuldur
İster ağlat, ister güldür
İster şad et, ister öldür
Narında hoş, nurunda hoş